

SLUNEČNÍ INFERNO

Předehra

Oba přátelé ustoupili o několik kroků. Znalecky si prohlédli aranžmá květin na stole.

„Pěkné, velmi pěkné!“ zhodnotil Gucky.

Teleporter Ras Čubaj přisvědčil. Vrátil se ke stolu a téměř nábožně urovnal ještě několik květin.

„Květiny na palubě bitevní lodi!“ řekl sám pro sebe. „Květiny! Kde je ta kartička, prcku?“

Myšob Gucky přitřepkal a umístil ved-

le vázy popsanou kartičku tak, aby ji bylo dobře vidět. Ještě jednou se kriticky rozhlédli a Ras Čubaj vypnul v prostorné kabině klimatizaci. Zamyšleně se usmál.

„Aby tady ta vůně vydržela. Však on se hned neudusí. Půjdem?“

Dva teleporteri, příslušníci pozemského sboru mutantů, se soustředili na centrálu obrovské kosmické lodi a zmizeli z kabiny. Místnost byla zase prázdná. Dva strážní roboti přede dveřmi se ani nepohnuli. Znali individuální impulzy teleportérů.

O deset minut později se dveře otevřely. Vstoupil vysoký muž v uniformě USO. Byl to Arkonidan a měl odznaky admirála.

Atlan se zastavil. Nejdřív podezřívavě, pak překvapeně vdechoval zvláštní vůni, která se nehodila ke sterilnímu ovzduší na palubě a pachu přehřátých strojů.

Atlan si stáhl přílbu. Bílé vlasy mu spadly na ramena.

„Byl někdo v mé kabině?“ zeptal se robotů.

„Přátelé, pane.“

Arkonidan pokročil dál od dveří a znovu se zastavil. Teprve teď zpozoroval kytici. Tvořilo ji dvě stě padesát pozemských karafiátů různých barev, které někdo pečlivě uvázal a postavil na stůl.

Atlan si s pohnutím kytici prohlížel. Zaplavil ho pocit štěstí. Pak se rozesmál, když si všiml vypnuté klimatizace. Neznámí dárci mysleli na všechno.

Na chvíli zabořil tvář do karafiátů. Tušil, proč je dostal. Teprve potom sáhl po kartičce opřené o vázu a četl:

„Příteli! My, zástupci lidstva na hranicích mlhoviny Andromeda, ti nabízíme tento pozdrav na znamení naší vděčnosti. Uzavření příměří s rodem Maahků vejde do dějin jako velký čin kosmické diplomacie. Mlhovina Andro-Beta, základna Gleam. Perry Rhodan.“

Atlan pozorně odložil kartičku zpátky na stůl. Posadil se do křesla a snažil se ovládnout své dojetí.

1.

„Žádnou čestnou salvu nestřílejte! Co myslíte, jak by na to reagoval velitel Maahků?“

Maršál Julian Tifflor, vrchní velitel úseku Andro-Beta, vyčítavě potřásl hlavou. Komodor jedenáctého svazu bitevních křižníků na obrazovce si odkašlal.

„Jak myslíte, pane. Předpokládal jsem, že když už máme příměří, jsou Maahkové obeznámeni i s pozemskými ceremonii.“

Tifflor se zasmál.

„Pane Tekenine, obdivuji vaše logické dedukce. Nezdá se vám, že měl Atlan při obtížných jednáních v mlhovině Alfa jiné starosti, než poučovat vládnoucích Devět otců o našich vojenských nezpůsobech?“

„Nezpůsobech?“ žasl komodor.

„Ale jistě. Vám připadá způsobné trhat veliteli, který vstupuje na palubu, ušní bubínky dělovými salvami? Zkrátka, můj milý, ať vás ani nenapadne střílet Maahkům na uvítanou. Mohli by si to špatně vykládat. Ještě něco?“

Komodor beze slova zavrtěl hlavou. Tifflor vypnul spojení a otočil se. Osm přítomných se ze všech sil snažilo utajit smích.

Maršál přelétl pohledem obrazovky. Bojová loď Maahků, která před hodinou odstartovala, byla na nich zatím jen jako modrý bod. Bude to první maahkská loď, která navštíví základnu Pozemšťanů na Gleamu. Tifflor otevřel ústa a chtěl něco poznamenat, ale nedostal se k tomu. Promluvily přijímače hyperkomu. Plechově znějící hlas prozrazoval, že překládá robot.

Na obrazovce se objevila srpovitá hlava starého Maahka. Jeho slova prozrazovala, že se dobře baví.

„Mluví Grek 1. Děkujeme za poučení, která jsme právě dostali od komo-dora Tekenina. Přesto můžete komodora klidně nechat vystřelit salvu, pane. Gesto přátelství a úcty by nemělo být potlačeno z opatrnosti. Jsme informováni. Takové plýtvání energií sice neodpovídá našemu logickému myšlení, ale i my občas jednáme nelogicky. Zdravím vás, pane.“

Grek 1 přerušil spojení. Tifflor zíral na prázdnou obrazovku. Pak bez výrazu zavolal komodora a přikázal:

„Náš hovor zřejmě odposlouchávali. Vystřelte na pozdrav. Použijte nejtěžší termická děla. Končím.“ Nevšímal si tutlaného smíchu přítomných a vyšel ze dveří. Teprve když za sebou zavřel, rozesmál se. „Jsou to drzí holomci,“ bručel si. „Jestlipak jsem se já jako mladík posmíval svým nadřízeným?“

„A ne jednou,“ odpověděl mu někdo. Tiffloor sebou trhl a zvedl hlavu. Vedle vstupu do antigravitační šachty stál Melbar Kasom, specialista USO. Ertrusan se díval na vrchního velitele ze své dvou a půl metrové výšky. „Vy jste mi tu ještě chyběl,“ povzdychl si maršál. „Máte hlad, nebo se mnou výjimečně chcete mluvit služebně?“ Obr se poplácal po břiše.

„Hlad ještě nemám,“ rozhodl se velkoryse. „Vaše zásoby mi vyhovují. Mohl bych si s vámi promluvit rozumně, pane?“

Tiffloor vzhledl k usmívající se tváři. Kasomův hřebínek plavých vlasů, ozdoba ertruského bojovníka, byl protknut zlatou stužkou.

„Copak, slavíte masopust?“

Kasom ustoupil o krok a prohlédl si maršála od hlavy k patě.

„Máte špatnou náladu, pane?“

„Nějak jdu dneska kdekomu na nervy, Kasome,“ usmál se Tiffloor. „No, nevádí. Jak se má váš šéf?“

Kasom položil maršálovi ruku na rameno a zatáhl ho do výtahu.

„Kvůli němu mám tu stužku ve vlasech. Dneska oslavujeme. Atlan pořád ještě sedí ve své kajutě a dívá se na květiny.“

„Vy jste ho špehovali,“ konstatoval Tiffloor vyčítavě.

Kasom se odrazil a spolu s maršálem stoupal šachtou.

„Nedalo nám to a na pár vteřin jsme zapnuli kameru. Ras Čubaj tam vypnul klimatizaci a Atlan možná nevydržel tak dlouho dýchat tu opojnou vůni. Sedí u stolu jako děčko a dívá se na kytici. Co mu asi táhne hlavou?“

Kasom vytáhl Pozemšťana ze šachty. Šli kolem hlídajících robotů k rádiové centrále. Když do ní vstoupili, oslnila je záře tří sluncí.

„Proč jste mě sem vlastně zavedl?“ zeptal se bezmyšlenkovitě Julian Tiffloor. Pozoroval přitom kosmickou loď na vedlejší ploše. Byla kulovitá, měla v průměru patnáct set metrů a jmenovala se RAVANA. Střežil ji dvojité kordon robotů.

„Nezdálo se mi rozumné vyvolávat vás rozhlasem, abyste rychle přišel na palubu experimentální lodi. Už takhle se šíří fámy o velké akci, která se chystá. Když teď odtud pohodlně přejdeme na RAVANU, nebude to tak nápadné. Rhodanovi záleží na tom, aby se v mužstvu předčasně nešířila hektická nálada.“

„Rozumím.“

Jen několik kilometrů od nich startoval moderní lehký křižník VANUTO, s kterým předtím letěl Atlan do mlhoviny Alfa, aby přesvědčil Maahky o mírumilovných úmyslech Pozemšťanů, a aby s nimi uzavřel dohodu. První výsledky této významné dohody se už začaly ukazovat.

Grek I, člen maahkské vlády, která byla složena z devíti vynikajících vědců a válečníků, se osobně objeví na planetě Gleam, aby s Rhodanem stvrdil dohodu, kterou Atlan sjednal.

Tiffloor si představil potíže, které musel Atlan překonávat. Třeba jen přesvědčit Maahky, že Mistři ostrovů mohou své ztráty nahrazovat výrobou duplikantů. Teprve když byl odhalen duplikátor přímo v jejich soustavě, rada Devíti otců uvěřila.

Dohoda, kterou uzavřel Atlan jako generální zplnomocněnec, obsahovala pakt o neútočení, důležité body budoucích obchodních vztahů mezi oběma galaxiemi, a smlouvu o vzájemné vojenské pomoci proti oddílům tefrofských duplikantů, které bojovaly na straně Mistrů ostrovů:

Rhodan slíbil, že až dosáhnou vítězství nad Mistry ostrovů, zaručí Maahkům nedotknutelnost jejich území, vyklidí velkou mlhovinu Andromeda a Pozemšťané si ponechají jen základnu na Gleamu.

To bylo předběžné znění dohody. Tiffloor si uvědomoval, že bude ještě třeba dojednat podrobnosti. Byly tu třeba ty tři podivné bytosti, které se objevily v transmiteru šesti sluncí v Mléčné dráze.

Byly to inteligentní bytosti kulovitého tvaru. Říkalo se jim Sluneční inženýři z Andromedy. Pozemšťané zjistili teprve před několika týdny, že Mistři ostrovů nevládnou tak mocnou technikou, jak se dosud předpokládalo. Sluneční transistory nevystavěli oni, ale právě tyto kulovité bytosti nabitě energií. Sluneční inženýři zřejmě pojil zvláštní vztah s velkými hvězdami. Nedělalo jim potíže zrušit uzávěru transmiteru a vynořit se v Mléčné dráze.

Objevili se tu zřejmě omylem. Mistři ostrovů, kteří je ovládali, jistě nestáli o to, aby se Pozemšťané předčasně dověděli o možnosti zrušit uzávěru transmiteru.

To byl důvod, proč Rhodan odcestoval transmitterem do mlhoviny Andro-Beta a proč se Atlan vydal k Maahkům uzavřít pakt proti Mistrům ostrovů.

Ochotu Pozemšťanů vyklidit mlhovinu Andromeda podpořila i finanční krize Impéria, která znesnadňovala zásobování flotily v Druhé galaxii.

Tiffloor se zahloubal do myšlenek. Tohle všechno vlastně už je minulost. Na Rhodana teď čeká jiný úkol, nejspíš ten nejobtížnější, jaký kdy musel v mlhovině Andromeda řešit.

Melbar Kasom tušil, nač maršál myslí. Počkal, až si přejede oči hřbetem ruky.

„Promiňte. Nějak jsem se zasní.“

„Někdy jsou sny užitečné, pane,“ zaduněl Kasomův hluboký hlas. „Šéf na vás čeká, pane. Vojenští i vědečtí odborníci jsou už na palubě RAVANY.“

„Ta loď je pro mě pořád ještě záhadou, Melbare.“

Ertrusan se zachechtal.

„Nejenom pro vás, pane. Profesor Kalup se dostavil osobně, aby zničil zázrak techniky, kterému říkáme velký transmitter mlhoviny Andromeda. Umíte si představit, jak Kalup rozbije šest velkých sluncí, nebo je aspoň vyvede z určených drah?“

Tiffloor se ještě jednou podíval na experimentální loď. RAVANA vypadala docela jako každá jiná bitevní loď, jenže její vnitřní uspořádání bylo docela jiné.

„Nemám o tom ani přibližnou představu. Naproti tomu vím, že pro někoho bylo hračkou překonat naši pečlivě střeženou uzavěru transmitteru. Nemusím vám vysvětlovat, co to znamená.“

„Znáte poslední vyhodnocení z lunárního superpočítače?“

„Přibližně, pane.“

„Brzy uslyšíte podrobnosti. Nathan konstatuje, že Mistři ostrovů teď považují lidstvo za svého nejnebezpečnějšího soupeře. Důsledky jsme už pocítili. Ve slunečním šestiúhelníku uprostřed Mléčné dráhy se objevila dílenská loď se třemi neznámými bytostmi. Zabloudila sem omylem, ale prozradila tím, že v mlhovině Andromeda už jsou připraveni k nám vtrhnout. Jen tak tak se podařilo zabránit naprostému rozkladu finančního hospodářství. Teď se zřejmě v Druhé galaxii rozhodli zaplavit Mléčnou dráhu flotilami duplikantů. Kasome, z vojenského hlediska nám nezbyvá nic jiného než vyřadit velký transmitter v Andromedě. Tím zabráníme tajné invazi.“

„Bohužel nevíme, kde je ten správný knoflík, kterým se transmitter vypíná.“

„Na to se zeptejte našeho hyperfyzi-kálního čaroděje. Jmenuje se Arno Kalup.“

Dva muži vykročili k RAVANĚ, vzdálené dva kilometry. Chovali se, jako by měli spoustu času.

2.

Gucky se zhmotnil v Atlanově kabině. Arkonidan pořád ještě seděl u stolu a upíral zrak na květiny.

Gucky chvíli čekal. Myším čenichem nasál vzduch plný vůně a pak stiskl vypínač klimatizace. Musel se k němu natáhnout.

Do místnosti začal proudit čerstvý vzduch. Atlan ani neotočil hlavu, když říkal:

„Škoda. Ale asi to muselo být. Přišel jsi pro mě, maličký?“

„Už sis těch karafiátů užil dost. Zasněný admirál není k ničemu. Na RAVANĚ se už jedná a toužebně tě tam očekávají.“

Atlan se k němu obrátil.

„Jednají? Jde o zničení slunečního šestiúhelníku v Andromedě?“

„Ty jsi snad jasnovidec. O co jiného by mohlo jít? Celé náčelnictvo už je pohromadě. Atlane... chtěl bych se tě na něco zeptat, jen tak mezi námi starými přáteli.“

„Ano, oč jde?“

Gucky znejistěl. Hledal slova.

„Tenhle... tyhle sluneční transistory jsou to nejvelkolepější, co jsem kdy viděl.“

„Jsou jedinečné.“

„No právě. Cítím se s nimi nějak spřízněný. Moje teleportérské nadání není nic jiného, než přenos odhmotněné materie na jiné místo, jenom k tomu nepotřebuju cílovou stanici. Pověz mi: opravdu musí být sluneční šestiúhelník v Andromedě zničen?“

Atlan vstal od stolu.

„Přemýšlel jsem o tom dost dlouho, malý příteli. Jinou možnost nevidím. Když teď víme, že naše pracně vybudovaná uzavěra transmitteru může být prolomena, vystavujeme se nebezpečí, že nás zničí duplikanti všeho druhu. Chtěl bys, aby k tomu došlo?“

„Počkej,“ žádal Gucky. „Teď taky víme, že sluneční transistory vybudovaly ty kulovité bytosti. Nemohli bychom se s nimi spojit a získat je na svou stranu? Mistři ostrovů je určitě jen zneužívají. My jsme na ně poslali obrovskou flotilu, až jsem se musel stydět. Víš, jak to myslím?“

Atlan se myšobovi zadíval do velkých hnědých očí.

„Maličký, neměl bys o tom tolik přemýšlet. Ty plaché bytosti nikdy nenajdeme. A i kdybychom se o to pokusili, je pozdě! Velký transmitter už je v provozu! Vsadím se, že flotily už jsou na cestě. Nerad bych viděl v Mléčné dráze sto tisíc tefrofských lodí obsazených duplikanty. Přišel jsi se svým návrhem pozdě. Nesmíme už ztrácet čas.“

Gucky mlčel. Tenhle argument musel uznat. Atlan ho zvedl do náručí a zeptal se: „Skočíme?“

Gucky ho objal kolem krku, soustředil se na určitou místnost v RAVANĚ a odhmotnil se.

Solární maršál Allan Mercant, šéf výzvědné služby, se každou chvíli nervózně díval na hodinky. Konečně se zavlnil vzduch a narýsovaly se obrysy postavy. Mercant uskočil. Atlan postavil Guckyho na zem a podezřívavě se rozhlédl.

„Myslel jsem, že mě odneseš do zasedací místnosti," řekl.

„To jsi myslel špatně," vypískl Gucky. „Nemohl jsem Allanovi odříct. Má už zase nějaká zvláštní přání. Ale pospěšte si, Rhodan už opravdu čeká."

Gucky si sedl do křesla a přehodil nohy přes opěrku. Allan se Atlanovi omluvil.

„Mám velké starosti. Perryho teď ze všech stran přesvědčují různí vědci, aby nedopustil zničení slunečního šestiúhelníku v Andromedě. Cítí výčitky svědomí."

„Aha!" ozval se Gucky. „Jestli jsem si to nemyslel!"

„Jazyk za zuby, důstojníku Gucku," řekl Atlan nepřítomně. „Co ještě, Allane?"

Malý muž nervózně přecházel po místnosti.

„To je otázka. Vaše úspěšná diplomatická cesta do mlhoviny Andro-Alfa vnukla některým stratégům představu, že jako spojenci Maahků nemusíme sahát k tak tvrdému opatření."

„Myslíte zničení velkého transmiteru?"

„Přesně tak. Do omrzení opakují, že umělá sestava hvězd je technická zvláštnost, která by se měla zachovat."

„Něco na tom je. Ale jak chtějí v tom případě čelit invazi do Mléčné dráhy?"

Mercant pokračoval už klidněji.

„Ve všech svých plánech počítají s podporou Maahků. Chtějí tefrodské oddíly plně zaměstnat. Podle mě je to iluzorní představa. Nikdo neví, kolik duplikantů vyjde za hodinu z duplikátorů Mistrů ostrovů. Tito duplikanti už budou plně vycvičení nastupovat do připravených nových lodí. S upoutáním sil nepřítele můžeme počítat jen tehdy, pokud známe jeho sílu."

„Souhlasím s vámi. Napadlo někoho ještě něco jiného, co by opravdu činilo likvidaci transmiteru zbytečnou?"

Mercant se podíval na Guckyho a nešťastně se usmál.

„Tady náš malý přítel měl jediný praktický nápad, jenže s ním přišel o čtvrt roku pozdě."

„Myslíte spojit se se Slunečními inženýry?"

„Ano. Jenom oni by uměli transmitter zablokovat. My ale o hyperfyzikálních pochodech nic nevíme, a tak by bylo předem zbytečné, abychom se pokoušeli o kompromisní řešení. Žádné neexistuje! Jestli nezaútočíme, zaplaví Mléčnou dráhu flotily duplikantů, a tím jsme skončili. Naši vědci si zřejmě neuvědomují, s jakými vnitropolitickými problémy se denně potýkáme. Jakmile bude naše solární flotila plně vytižena odrážením útoků duplikantů v naší vlastní galaxii, rázem vypuknou povstání nejméně v pěti stech slunečních soustavách. A Mistři ostrovů toho využijí. Atlane, my si nemusíme následky invaze duplikantů objasňovat. Pomůžete mi?"

Arkonidan věděl, jak vážná je situace. Úspěchy Pozemšťanů v boji s Mistry ostrovů vedly k nebezpečnému optimismu. Dokonce i Rhodan po uzavření svazku s Maahky už tak přísně nedodržoval svou dosavadní strategii. Atlan zvedl Guckyho zase do náruče.

„Copak, copak?"

„Odnes mě do konferenčního sálu. Prosím tě o to. Na zdejší mezipřistání zapomeneme, že ano?"

„Jak je libo," vzdychl myšob. „A co dál? Co má podle tebe Perry udělat?"

„Zaútočit, a to hned. Přípravy už probíhají tři týdny. Allan má pravdu. vy přijdete nenápadně za námi, Allane, že?"

Mercant s úlevou přisvědčil.

„Mnohokrát děkuji. Věřte mi, že mi nejde jen o to prosadit svoje stanovisko."

„Hájíte zájmy všech lidí, ale lidé to uznají až později," usmíval se Arkonidan. „Ještě chvíli, Gucky. Musím něco zařídit."

Postavil Guckyho zase na zem a vytáhl z kapsy podivný předmět, který vypadal jako zploštělé slepičí vejce. Mercant přimhouřil oči. Atlan zmáčkl nějaké tlačítko, počkal, až se rozsvítí kontrolka, a potom tlačítkem odvysílal skupinu symbolů. To bylo vše.

„Vysílačka?" ptal se Mercant.

„Ano. Dokonce s mimořádným dosahem. Za minutu se dá do pohybu rychlý křižník Maahků a lineárním letem s nasazením všech motorů zamíří k nám. Jsem moc rád, že se mi podařilo doplnit naši smlouvu tajnou klauzulí."

„Mluvíte v hádankách," řekl chrltivě Allan Mercant. „Atlane, co to..."

„Uklidněte se, příteli. Přece si nemyslíte, že Maahkové jsou blázni? Předpokládal jste, že nám bezpodmínečně splní každé přání? Obě strany uzavřely ten svazek z nouze, ale dá se utužit jenom vzájemnou důvěrou. Musíme napřed dokázat, že to myslíme vážně. Devět otců požaduje v tajné klauzuli zničení transmiteru Andromeda."

„Fantastické," řekl Mercant tiše.

„Není to tak fantastické. Ta klauzule by pro nás byla velmi trpká, kdyby nás k likvidaci slunečního šestiúhelníku stejně nenutila iniciativa Mistrů ostrovů. To jsem ale Devíti otcům neprozradil. Maahkové věří, že tím přinášíme

velkou obětí. Jim jde o to, abychom je nemohli touto cestou nekontrolovaně napadnout. Normální útok prázdným prostorem je snazší očekávat a odvrátit."

„Chápu. Nemusíte mi víc vysvětlovat. Kde je tajná klauzule uložena?"

Atlan se usmál.

„V dodatku ke smlouvě, který přivezl Grek 1."

„Ten se teď překládá a rozmnožuje. vy jste ho podepsal?"

„Ano."

„Kdy a kde?"

„Před několika hodinami na maahské bitevní lodi. Moje plné moci ještě nevypršely. Chtěl jsem nejdřív zjistit, jaká je tu nálada. Šéf rady Devíti otců přiletěl se mnou. Pro něho je ta klauzule životně důležitá. Prosím, upozorněte všechny, že své sliby musíme splnit. Maahkové uvažovali o zničení slunečního transmiteru už dřív, ale neměli na to prostředky. Doufám, že vy tady jste je našli."

„Na to se můžete spolehnout," prohlásil Mercant a pobaveně sledoval, jak si Atlan oddychl.

„Na to jsem při vyjednávání spoléhal. Schválně jsem nadsazoval naše technické možnosti. Pouhými vlídnými úsměvy bych tak důležitou smlouvu nikdy nesjednal. Tak, a jdeme do konferenčního sálu!"

Gucky slyšel o tajném dodatku poprvé. Dříve než se soustředil na teleportování, zeptal se tiše:

„Co znamenal ten tvůj signál?"

„Během dvou hodin se tu objeví deset tisíc maahských kosmických lodí a převezmou ochranu mlhoviny Andro-Beta. Tím se uvolní třináct tisíc našich lodí. Na hranicích mlhoviny Andromeda čeká na Perryho Rhodana obrovská flotila, nejméně třicet tisíc moderních lodí. Maahský admirál, který jí velí, bude postupovat podle Rhodanových příkazů. Hlavní je dostat RA-VANU nepozorovaně a nepoškozenou před sluneční šestiúhelník. Pak uvidíme, co Kalup dokáže. Dosud mi není jasné, jak chce pohnout se šesti velkými slunci. Doufám, že je nechce ostřelovat gigabombami nebo z gravitačních zbraní..."

„Tak naivní Kalup není," odpověděl Mercant se záhadným úsměvem.

3.

Pohony CRESTU III zase procitly k životu. Loď, která měla dva a půl kilometru v průměru, byla na oběžné dráze kolem planety Gleam. Zůstala tu jako poslední velká loď Pozemšťanů, ostatní se už stáhly k určenému shromaždišti na kraji mlhoviny Andro-Beta.

Brzy potom, co pozemské lodě odletěly, začaly se vynořovat z lineárního prostoru obrovské válce. Už jich tu bylo osm tisíc a stále se objevovaly další. Válcové lodě Maahků byly dva a půl tisíce metrů dlouhé a pět set metrů široké. Jejich obrysy vypadaly hrozivě. Plukovník Cart Rudo, kapitán vlajkové lodi, měl stále palec na tlačítku nouzové automatiky. Byl připraven v případě nebezpečí vyvést svou loď z palebné zóny.

Deset kilometrů před CRESTEM III obíhal po své dráze Kalakův kosmodrom. Veslaři byli připraveni na útok, v dohodu s Maahky nevěřili. Velký přístav uprostřed plošiny byl prázdný. Ještě před čtyřiceti hodinami tam stálo mnoho pozemských lodí, které doplňovaly zásoby paliva. Kosmodrom měřil devadesát šest kilometrů v průměru a měl jednu velkou nevýhodu - v případě zrádného útoku Maahků by se nemohl spásit útekem do lineárního prostoru. Také mezi posádkou CRESTU III převažovala nedůvěra.

Rhodan si odkášlal před mikrofonem a bylo ho slyšet po celé lodi. Když promluvil, zněl jeho hlas čistě a klidně.

„Maahkové jsou dochvilní. Doufejme, že je na naše nové přátele i v jiných směrech spolehnouti. Vyzývám všechny, aby se ovládali. Zatím nebylo možné seznámit všechny členy posádky se zněním smlouvy, kterou za nás podepsal Atlan. Spolehejte na jeho de-setitisícileté zkušenosti."

Vypnul mikrofon a otočil hlavu stranou k Rudovi.

„Pozor, ať omylem nezmáčknete to červené tlačítko!"

Když odcházel, požádal tiše Atlana, aby šel s ním. Telepat John Marshall se připojil bez vyzvání. Usadili se v malé místnosti vedle můstku, která sloužila k odpočinku personálu. Atlan si z automatu načepoval vitamínovou šťávu.

„Dokonce vychlazená!"

Rhodan se tvářil zamyšleně. Chvilí Atlana pozoroval, než ho přímo oslovil.

„ty jsi mě tahal za nos s tím tajným dodatkem, příteli."

„Měl sis dobře rozmyslet, komu dáváš plnou moc. Kromě toho jsem dodatek podepsal teprve tehdy, když jsem si tady na poradě vyslechl zmatené argumenty asi padesáti lidí. Perry, oni tě měli v kleštích. ty by ses byl nikdy nerozhodl zničit šestiúhelník, což je jediná správná věc."

„Měl jsi nechat rozhodnutí na mně. Já nejsem žádný blázen, Arkonidane! Byl bych se nakonec stejně rozhodl pro útok na šest sluncí, ale nelíbilo se mi, že dosavadní oblasti našeho vlivu postoupíme Maahkům. Tím tajným dodatkem a zvláště překotným odvysíláním výzvy pro Maahky jsi mi udělal čáru přes rozpočet."

„Musíte nás pochopit, pane," řekl John Marshall Atlanovi. „Mohu vám potvrdit, že šéf vůbec nepochyboval o správnosti zničení slunečního šestiúhelníku. Já sám jsem si také myslel, že bychom nabízenou ochranu maahských lodí měli omezit na minimum. Nelíbí se mi, že jsme vyklidili mlhovinu Andro-Beta a pustili sem

deset tisíc maahkských lodí."

„Nebylo možné uzavřít dohodu za jiných podmínek, John. Řeknu ti to takhle: raději tu vidím Maahky než tefrod-ské duplikanty. Celý problém je v tom, zkusit si vzájemně důvěřovat."

Rhodan vstal a povzdychl si.

„No co, kostky jsou vrženy. Budeme tedy Devíti otcům důvěřovat. Nikdo nebude šťastnější než já, když budeš mít pravdu, Atlane. Mimochodem - co kdybys převzal od Tifflora vrchní velení?"

Atlan si oddechl. Perry už se zřejmě definitivně rozhodl.

„Je mi líto, ale já chci být při vlastní akci. Julian je vynikající šéf flotily. Povede ji přesně podle plánu."

„Pořád tentýž paličák," řekl Rhodan Marshallovi. „Nevystrčíme ho spolu na čerstvý vzduch, aby se trochu provětral?"

John zavrtěl hlavou.

„Bojím se, že by se bránil. On už je takový."

„Pacholci!" ušklíbl se Atlan. „Zkuste být zase normální. Měli bychom se dát na cestu."

Marshall otevřel dveře. Když vyšli ven, všiml si napjatých tváří mužů na můstku. Rhodan potlačil úsměv.

„Podívej se na ně," zamumlal. „Zřejmě mysleli, že si to rozdáme na pěsti. Uklidníme je."

Rhodan a Atlan šli bok po boku středem můstku a hlasitě se domlouvali o taktických problémech. Napjatá nálada osazenstva se uvolnila. Perry Rhodan začal udílet rozkazy.

Bylo navázáno spojení s vlajkovou lodí maahkské flotily. Na obrazovce se ukázal admirál Grek I. Perry zvedl ruku na pozdrav a usmíval se. Mluvil dobře jazykem Maahků.

„Děkujeme vám za rychlé poskytnutí pomoci. Prosím, ochraňujte zatím naši základnu. My se připojíme k našim flotilám na shromaždišti. Vyřídíte Devíti otcům mě pozdravy."

Grek I chvíli mlčel. Atlan tušil, že ho překvapila projevená důvěra. Rhodan bez dechu čekal na odpověď. Když přišla, uvolnil se.

„Grek I zdraví Velkého administrátora. Mír a pokoj s vámi. Váš vzkaz Devíti otcům vyřídím. Děkuji za to, že mě oslovujete v našem jazyce. Slibujeme, že ochráníme vaši základnu proti všem útokům. Mír s vámi."

Grek I ukončil spojení. Atlan se otočil k Rhodanovi.

„Perry, já dám za to ruku do ohně, že se Maahkové budou snažit splnit dohodu do posledního písmene. Víš, s jakými obavami sem tenhle admirál přiletěl? Gleam je silná pevnost, a máme transformační děla! A Grek I sem vede deset tisíc drahocenných lodí. Když ještě Maahkové byli pod nadvládou Mis-trů ostrovů, mohli stavět lodě jen potají. Bude jim trvat řadu let, než náš náskok dohoní."

Cart Rudo se ještě jednou zadíval na červené tlačítko a pak od něj odtáhl ruku.

„No dobrá, tak si počkáme," zabručel a uvedl kulovitou obří loď do pohybu. Vtom začalo střílet asi dvě stě maahkských lodí současně. Jejich termická děla vytvořila nad CRESTEM III ohňostroj ve všech barvách duhy. Důstojníci CRESTU III se horečně připravovali k opětování palby a hodlali vytvořit kolem CRESTU III ochranný štít. Jenom Perry Rhodan a Atlan si zachovali chladnou hlavu. Věděli ovšem něco, co ostatní netušili. Dostali zprávu o příchodu, ke které došlo před třemi dny, když bitevní loď Devíti otců vracející se domů pozdravila salva z děl pozemských lodí.

Perry a Arkonidan začali jednat současně. Poznali, že na palubě CRESTU III hrozí nedorozumění, které by bylo politicky katastrofální.

„Ruce pryč od spouští!" vykřikl Atlan. „Nestřílet! Oni nás zdraví!"

Rhodan skočil dopředu a odtáhl Ru-dovu ruku od červeného tlačítka. „To je pozdrav, vy blázne," zařval stejně hlasitě jako Atlan. Přiklopil ochranný kryt přes řídicí pult a otočil se. Atlan už mluvil do mikrofonu. Jeho hlas se ozval z amplionů přesně jedenáct vteřin po vypuknutí paniky. Maahkské lodi ještě střílely, ale jejich střely CREST III neškodně mýjely.

„Maahkové nám oplácejí pozdravnou salvu, kterou jim předvedl komodor Tekenin," volal Atlan. „Zachovejte klid. Jejich střely nás míjejí ve vzdálenosti nejmíň dvě stě tisíc kilometrů. Dělostřelci, opěťte salvu. Vystřelte třikrát na pozdrav z transformačních děl."

Nebezpečí pominulo. Z CRESTU III odpálili první čtyři náboje z transformačních děl. Explodovaly přesně ve stejném místě v prostoru, asi milion kilometrů od maahkských lodí.

Po deseti vteřinách následovala druhá a třetí salva. Daleko za loděmi Maahků vznikla tři umělá slunce, uspořádaná do rovnostranného trojúhelníku.

Kinser Wholey měl celou tu dobu rádiové spojení s Gleamem. Předpokládal, že ho Maahkové odposlouchávají, a nestál o to sdělovat jim, jaká panika vznikla na palubě CRESTU III po jejich pozdravné salvě. Uchýlil se proto k ležérní hantýrce.

„Naši přátelé Maahkové plývají prachem na pozdravné salvy. Samozřejmě jsme si taky práskli. Je to senzace, taky jednou střílet pánubohu do oken. Nechcete tam zdola pustit taky pár bonbonů?"

Děla na Gleamu už samozřejmě taky mířila na maahkské lodě. Obsluha rychle změnila cíl a vystřelila impozantní salvu ze čtyřiceti transformačních děl.

Nikdo na Gleamu netušil, že Perry Rhodan sedí ve svém křesle celý bledý a zpocený.

O deset minut později už probíhalo všechno normálně. CREST III se řídila do volného kosmického prostoru a

připravovala se na lineární let.

Atlan si sedl vedle Perryho a s úlevou se na sebe podívali.

„Takhle dřív vznikaly války na Zemi," prohlásil Atlan. „Viděls to? Jeden z tvých velitelů předvede Maahkům pozemské zvyklosti, a my jen o chlup odvrátíme účinnou palbu. To by nám bylo ještě chybělo!"

„Ani mi to nepřipomínej," zachvěl se Perry. „Ještě teď je mi střídavě zima a horko."

Arkonidan už se zase mohl dát do smíchu.

CREST III přešla do lineárního prostoru a vrátila se do normálního vesmíru na místě shromaždiště. Tady už čekalo třináct tisíc moderních kosmických lodí solární flotily. Vznášely se v prázdném prostoru mezi mlhovinou Beta, měřící jen sedm tisíc světelných roků, a obrovskou druhou galaxií.

Byl tu s nimi také rychlý křižník Devíti otců. Tato loď měla plnit úlohu spojovacího článku.

Rhodan zavolal jejímu kapitánovi. Ukázalo se, že Maahk už věděl o událostech nad planetou Gleam. Pozdravil Rhodana s překvapivou srdečností. Byl to zřejmě nějaký vyšší důstojník maahkské tajné služby, protože mluvil plynne interkosmem. Občas do toho vplétal i anglické výrazy.

„Dám vám souřadnice našeho shromaždiště, pane," zakončil. „Podařilo se nám dát dohromady třicet pět tisíc lodí. Stáhli jsme je z fronty, kde se dalo. Kdy počítáte, že vaše flotila odstartuje? Mám informovat Devět otců."

Rhodan začal hned obvolávat velitele jednotlivých oddílů. Maahk mohl jeho hovory poslouchat také.

„Za tři hodiny," shrnul Perry nakonec. „Snad bychom to mohli ještě o něco urychlit."

„Děkuji, to není třeba, pane," odpověděl kapitán. „Na několika hodinách nezáleží. Není třeba uspěchat přípravy."

O pět minut později odvyšlal křižník zašifrovanou depeši do mlhoviny Andro-Alfa. Odpověď přišla vzápětí.

Když ji na CRESTU III rozšifrovali, zjistili, že Devět otců je spokojeno.

O tři minuty později se u Rhodana ohlásil major Kinser Wholey, velitel radistů.

„Oč jde, majore?"

„Chci se s vámi podělit o jednu svou úvahu. Jak velitel křižníku, tak Devět otců vysílali v kódu, který jsme rozluštili už před dvěma měsíci. Maahkové vědí, že jej známe! Pane, považuji to za první opravdový projev důvěry!"

Rhodan vstal a pomalu se prošel místností. Aniž otočil hlavu, řekl hlasitě:

„Atlane, teď jsem opravdu rád, že jsi přistoupil na ten tajný dodatek ke smlouvě. Prosím, promiň mi. Já jsem odhadl situaci špatně. Není snadné zbavit se starých předsudků. Myslím, že ti budeme muset poslat do kabiny ještě nějaké květiny."

4.

V blízkosti rudého slunce bez planet čekalo třicet pět tisíc kosmických lodí Maahků. Byli připravené na velkou ofenzívu do Andromedy.

Na Rhodana teď čekal nesnadný úkol obeznámit vrchního velitele maahkského svazu s celkovým plánem Pozemšťanů. Bez spolupráce pozitronických počítačů by to bylo nemožné.

Vrchní velitel měl zase hodnost admirála a označení Grek I. Byl to chytrý muž, kterému nechyběla rozhodnost.

Měl námitky jen ve čtrnácti bodech z celkových dvou tisíc.

Ukázaly se jako odůvodněné a generální štáb Pozemšťanů je hned zabudoval do celkového plánu postupu.

Plán přesunoval tíhu ztrát ve velké míře na Maahky. Grek I to přijal jako logické, protože neměl transformační děla, která měla hrát rozhodující úlohu v konečném úderu.

Grek I tedy souhlasil s tím, že bude se svými pětaticeti tisíci loděmi vázat nejméně stejný počet lodí Tefrodů nebo duplikantů a současně napadne šest nejdůležitějších průmyslových center v tefrodské vnitřní zóně. V nich se vyrábělo podle zjištění výzvědné služby asi třicet procent kosmických lodí a zbraní.

Nepříteli nezbude než tato střediska bránit.

Dojde k tvrdým bojům, v nichž bude třeba pokračovat, dokud nebudou moci dvě osamělé pozemské lodě začít plnit svůj úkol.

Oddíly Pozemšťanů byly rozděleny do dvou flotil. Deset tisíc lodí pod velením maršála Juliana Tifflora mělo přímo zaútočit na planetu, z níž byl ovládán sluneční šestiúhelník Andromedy. Tifflor měl počkat, až bude bitva o průmyslová centra v plném proudu. Další tři tisíce velkých bitevních lodí mělo být v záloze poblíž velkého transmiteru a krýt samostatnou akci CRESTU III a RAVANY v případě nečekaného útoku nepřátel. Této záloze velel admirál Glost Areshit na vlajkové lodi IMPERÁTOR.

Až Tifflor zničí planetu s ovládací stanicí, půjde na pomoc bojujícím Maahkům.

Zničení ovládací stanice bylo zatím obvyklou metodou, jak vyřadit sluneční transmiter. Teď ale Perry Rhodan věděl, že jsou tu sluneční inženýři z Andromedy. S těmi bylo nutné počítat! Pro tyto geniální bytosti bylo snadné obnovit funkci slunečního šestiúhelníku. Proto bylo nezbytné napadnout samotný šestiúhelník.

Jak to provedou, to Perry Rhodan Maahkům neprozradil. Ostatně ani nejvyšší důstojníci pozemské flotily netušili, jak chce profesor Kalup se svým týmem vědců proměnit šest modrých obrů v explodující hvězdy.

Toto tajemství teď skrývala RAVA-NA. Byla to jediná loď v pozemské flotile, která nesla na palubě potřebné zařízení. Kalupovi nešlo ani tolik o vyřazení transmiteru, jako spíš o vývoj nové zbraně, která by předčila i

transformační děla. Výzkum proběhl úspěšně a zbraň mohla být vyzkoušena.

Během dvaceti hodin se Rhodanovi podařilo obeznámit Maahky s operačním plánem. Start jejich flotily byl určen na ranní hodiny 5. července 2405. Flotila Pozemšťanů se pohne o něco později. Zaměřovací přístroje pracovaly a vypadalo to, jako by přes jejich obrazovky táhly nesčetné roje sršňů.

Flotila Maahků se rozdělila do šesti proudů, které postupně mizely v lineárním prostoru. Během jedenácti minut bylo po všem. Rhodan spokojeně přikývl.

„Dobrá práce. Tahle flotila Mistrům ostrovů pořádně zatopí. Přitom mají Maahkové na různých kosmických frontách ještě nějakých osmdesát tisíc lodí. Je pravda, že jsou to starší a menší lodě s nedostatečnou výzbrojí, ale je třeba s nimi počítat. Budou na sebe vázat další síly Tefrodů. Největší nebezpečí ovšem hrozí od bezduchých duplikantů, kteří Mistry ostrovů slepě poslouchají. Myslete na to, pánové. A teď se, prosím, rozejděte na své vlajkové lodi. Už je čas.“

Julian Tifflor a Glost Areshit se rozloučili a odešli. Třetí Rhodanův společník se ještě chvíli zdržel. Byl to Laan Tukesku, plukovník solární flotily a pověřenec tajné služby pro výzkum nové zbraně. Měl vzděláním vojáka i vědce a dovedl spojit praktické požadavky vojska s nároky výzkumníků, takže se pro tento úkol výborně hodil. „Pozdravujte ode mě profesora Kalupa,“ řekl Rhodan. „Chápu, že už teď nechtěl přijít osobně. Do RAVANY vkládáme všechny naděje. Náš přítel Arkonidan oznámil Maahkům, že dokážeme proměnit šest obrovských sluncí ve vybuchující superbomby.“

„Už se nám to podařilo třikrát s jednotlivými hvězdami, pane. Důležité je, aby se palba z našich zbraní soustředila do jednoho bodu a vytvořila celistvou hmotu ze žhavých plynů a uvolňujících se jaderných částíček. Toto umělé slunce se musí pohybovat dál směrem výstřelu a strefit se rovnou do vybrané hvězdy šestiúhelníku. Zesílíme umělé slunce ještě dalšími výstřely z transformačních děl, až si vytvoří vlastní termonukleární energii. Jestli se nám to povede, pane, bude po šestiúhelníku.“

„Optimistů není nikdy dost,“ poznamenal uštěpačně Atlan. „Dobře, spoléháme na vás a na profesora Kalupa. Vyřídte mu, prosím, pozdravy také ode mne.“

Důstojník odešel. Allan Mercant už byl na palubě RAVANY.

Čtvrt hodiny po flotile Maahků startovalo deset tisíc pozemských lodí pod velením Juliana Tifflora. Když se také ztratily v lineárním prostoru, opustilo shromaždiště u červeného slunce také tři tisíce lodí, kterým velel admirál Glost Areshit. Jejich odlet probíhal velmi rychle.

Kolem bezejmenné hvězdy už kroužila jen CREST III a RAVANA. Teď vydal i Rhodan povel ke startu. Jeho hlas bylo opět slyšet po celé vlajkové lodi.

„Vydáme se teď do středu mlhoviny Andromeda a do zakázané zóny. Budeme se jako obvykle jistit proti zaměření rychlými přelety od jednoho slunce k druhému. Musíme se dostat k transponderu nepozorovaně. Tam počkáme spolu s RAVANOU na Tifflora. Budu vás průběžně informovat o situaci. Zatím si odpočiňte a prospěte se, dokud to jde.“

Rhodan skončil. V téže chvíli se CREST III i RAVANA daly do pohybu. Když obě obří lodi také zmizely v lineárním prostoru, bylo okolí rudého slunce znovu prázdné.

5.

Bylo 9. července 2405.

Prostorem se nesly slabé rádiové impulzy, rušené stěsnanou spoustou sluncí v centru Andromedy. Z nich se na CRESTU III po maximálním zesílení útržkovitě dovídali o dění v jádru druhé galaxie, asi deset tisíc světelných let od nich.

Už před několika hodinami začal útok třiceti pěti tisíc maahkských lodí. Na CRESTU III ale zachycovali také horečnou činnost tefrodských situačních transponderů, které ke své práci potřebovaly ohromné množství energie a vysávaly nejbližší položená slunce. Tefrodské vrchní velitelství, ovládané samozřejmě Mistry ostrovů, stahovalo odevšad své lodi, aby zajistilo šest významných průmyslových středisek. Tím pochopitelně oslabovali Tefrodi ochranu na jiných místech a usnadňovali práci oněm osmdesáti tisícům maahkských lodí, o nichž se Rhodan zmiňoval, které útočily porůznu v druhé galaxii.

Podle zachycených depeší volali Tefrodi o pomoc. Prosbu samozřejmě platila Mistrům ostrovů, kteří jediní měli flotily duplikantů. Nikdo nevěděl, kolik jich je.

Do útoku pozemské hlavní flotily vedené maršálem Tifflorem zbývaly ještě čtyři hodiny. Tak to předvídal plán. Svazy Maahků měly bojovat deset hodin, aby na sebe upoutaly co největší část nepřátelských sil.

Byla to pěkně tvrdá dohoda! Ztráty na straně Maahků byly čím dál vyšší. Přesto s tím souhlasili. Výhodou bylo, že jejich lodě už byly vyzbrojené novými konvertorovými děly. Tím se jejich palebná síla vyrovnala síle tefrodských lodí. Jinak by se celý podnik nedal provést.

Rhodan doufal, že admirál velící Maahkům bude mít dost rozumu, aby svých šest svazů vždycky na čas stáhl, když bude ohrožení nejvyšší. Krátký únik do lineárního prostoru mohl udělat zázraky a podstatně snížit procento ztrát.

CREST III se ukrývala v zóně žhavých vířících plynů tmavě rudé obří hvězdy, kolem níž obíhalo menší světlo

zelené slunce ve vzdálenosti pouhých třicet milionů kilometrů. Z astronomického hlediska to byla planeta, kterou ovšem tvořila aktivní hvězda.

Pole vzájemně se vybíjející energie mezi oběma hvězdami tvořilo bezpečný úkryt před zaměřením. Přitom byli vzdáleni jen sedm světelných roků od velkého transmiteru.

RAVANA kroužila o něco dál od rudé hvězdy, ale pořád v jejím stínu.

Také tři tisíce lodí zálohy už bylo na svých místech. Před hodinou dorazil kurýrní křižník s důležitými zprávami od admirála Areshita. Admirál sděloval, že během cesty sem bylo na krátkou dobu zaměřeno tefrodskými stanicemi nejméně sto jeho lodí.

Julian Tifflor, jehož kurýr dosud nedorazil, patrně nedopadl lépe.

Rhodan s takovými nepřijemnostmi počítal. V zakázané zóně ve středu mlhoviny Andromeda byla ostraha tak dokonalá, že si před příchodem Pozemšťanů do Druhé galaxie žádná jiná loď nedovolila do této zóny vniknout. Nevýhnutelně by byla zničena.

CREST m vyslala dvě své stíhačky typu Moskyto, které bylo téměř nemožné zaměřit, aby prozkoumaly okolí slunečního šestiúhelníku. Velel jim major Don Redhorse, kterému Rhodan po předchozích zkušenostech nejvíce důvěřoval. Redhorse měl úkol opatrně zjistit, jak velká je koncentrace tefrodských flotil kolem velkého transmiteru.

Rhodan s Atlanem neočekávali, že Mistři ostrovů vyšlou v brzké době pomoc Tefrodům. Svědčilo o tom i to, že Tefrodi neustále žádali o posily. Mistři ostrovů byli zřejmě podezřívaví.

„Situace začíná být nepříjemná," konstatoval Rhodan.

Stál na můstku a pozoroval zápisy na obrovské obrazovce počítače. Objevovalo se na ní stále víc barevných bodů. Počítač zaznamenával boje v okruhu o poloměru jedenáct tisíc světelných roků.

Maahkové ustavičně útočili na šest vybraných průmyslových oblastí. Čtyři planety už vybuchly a proměnily se ve žhnoucí hvězdy.

Areshitovy lodě zaujaly pozice ve čtvrtkruhu kolem CRESTU III. Tifflor o sobě stále ještě nedal vědět.

„Jak to, že tu ještě není Tifflorova kurýrní loď?" ptal se ustaraně Mercant. „má ještě čtyři hodiny na to, aby zaútočil. Pak se musí připojit k Maahkům, jinak naši spojenci utrpí ztráty, jaké nebudeme moct zdůvodnit."

Atlan trochu ustoupil, aby lépe přehlédl obrazovku, která zakrývala celou jednu stěnu měřící čtyřicet metrů.

„Tifflorovi dá hodně práce dostat svých deset tisíc lodí nepozorovaně na místo, odkud má zaútočit," prohlásil.

„Počkáme ještě dvě hodiny. Řekl bych, že se objeví přesně."

Mercant bezradně rozhodil rukama. Rhodan mlčel. Atlan pokračoval.

„Víc starostí mám o Redhorse. Ten letěl rovnou do vosího hnízda. Musíme se ovšem dozvědět, jak chtějí Mistři ostrovů bránit šestiúhelník. Museli by být padlí na hlavu, kdyby nepočítali s možností útoku."

„S tím už podle mého názoru počítají několik tisíciletí každý okamžik," tvrdil Rhodan.

Zaposlouchal se do dunění generátorů. Dvanáct obrovských motorů vlajkové lodě dodávalo už řadu hodin osmdesát procent svého nejvyššího výkonu.

Energii potřeboval především ochranný štít, který zachycoval smrtící výboje blízkého slunce. Zbytek proudu spotřebovaly antigravitační projektory. Přitažlivost rudého slunce byla i na tuto vzdálenost tak silná, že ji nestačila neutralizovat ani odstředivá síla poměrně rychlého oběhu.

Na RAVANĚ pracovalo pět set špičkově vyškolených vědců na posledních přípravách. Profesor Arno Kalup byl pevně rozhodnutý za všech okolností uskutečnit své záměry.

Přímo nad velitelským můstkem vestavěným v ose lodi měřící tisíc pět set metrů byl jediný veliký prostor. Aby dosáhli potřebné velikosti, museli prolomit šest podlaží, odstranit jejich podlahy a vestavět zesílení konstrukce obalu lodi. Statické problémy přiváděly k zoufalství celý tým schopných inženýrů.

Přesto se povedlo vestavět do bitevní lodi požadovanou halu. Měla kruhový půdorys o průměru čtyři sta metrů a byla tři sta metrů vysoká. Do ní byl umístěn jako hlavní agregát mamutí přístroj, který halu skoro celou vyplňoval.

Při letmém pohledu si někdo mohl to zařízení splést s Kalupovým konvertorem pro lineární let. Válcovitý obal nedovoloval nahlédnout dovnitř.

Kruhovitou podlahu vyplňovaly vedlejší agregáty potřebné k provozu obrovského stroje. Kolem stěn sálu se táhly galerie, na nichž byla umístěna rozvodná zařízení.

Kalupovi muži nazývali mohutný stroj hyperinmestron.

Co je to hyperinmestron a co dovede, to mimo RAVANU nikdo nevěděl. Jenom Rhodan, Arkonidan a Allan Mercant znali podrobnosti o tom, jak nový stroj funguje. Ostatní muži, kteří se podíleli na odvážném podniku, se dozvěděli jen to, že se v hyperinmestronu dá vyrobit mimořádná jaderná nálož, kterou je možno zničit i hvězdu. Následkem přestavby se stala RAVANA zcela neschopnou boje v kosmu. Bylo jasné, že může provést svůj záměr, jen když ji nebude ohrožovat nepřítel. Tady, v centru mlhoviny Andromeda, ji musela krýt aspoň jedna velká bitevní loď. Této úlohy se ujala CREST III.

Atlan a Perry Rhodan ještě setrvali před velkou obrazovkou na můstku CRESTU III. Situace se nezměnila.

Maahkové zarputile bojovali. Jejich velitelé skutečně měli dost rozvahy, aby své jednotky vždy na čas stáhli do lineární zóny, kde si muži odpočali a před dalším útokem se lodě znovu zformovaly. Tak Tefrodi nikdy nevěděli,

odkud se Maahkové příště vynoří. Proti očekávání měli Maahkové podstatně menší ztráty, zatímco Tefrodi ztráceli jednu loď za druhou.

Tefrodi stále naléhavěji volali o pomoc. Začali už vyhrožovat přerušením boje, jestli nebudou nasazeny flotily duplikantů.

Rhodan spokojeně pokýval hlavou, když mu jednu takovou depeši předložili.

„Znamenitě! To svědčí o neochotě Tefrodů podřizovat se rozmarům Mistrů ostrovů.“

„Ale podřizují se už celá tisíciletí,“ připomněl Mercant.

„Jenom z donucení. Známe technické prostředky Mistrů ostrovů. Kromě toho se Mistři ostrovů postarali, aby na nich byli Tefrodi hospodářsky závislí. Vy sám jste mi hlásil, že vaši agenti zjistili přípravy k povstání ve všech tefrofských slunečních soustavách. Mistři ostrovů samozřejmě švali proti sobě jednotlivé tefrofské kmeny a státy. To je stará metoda, popudit proti sobě národy, které by sjednoceny znamenaly velké nebezpečí. Teď se ale podle všeho karta obrací. Mistři ostrovů neposílají pomoc. Divil bych se, kdyby se tefrofské vládcy proti nim nespolečili. S tím ale musí Mistři ostrovů také počítat. Proč nechávají věci zajít tak daleko?“

„Mají z nás strach,“ odpověděl Atlan. „Počítají se zničujícím útokem pozemské flotily. Já bych řekl, že Don Redhorse vidí v okolí šestiúhelníku zajímavé věci. Doufejme, že se vrátí.“

„Tahle válečná stezka bude posetá trny,“ řekl čejenský Indián Don Redhorse, když se vydávali na průzkum.

Jeho navigátor, malý, houževnatý Pozemšťan Noel Angerby, jen pokrčil rameny. Čejen byl známý jako bouřlivák v celé solární flotile. Redhorse letěl v Moskytů CM-412.

Stíhačku CM-420 řídil Afričan poručík Ische Moghu. Jeho navigátorem byl seržant Jusuf el Hamit, vysoký muž s černými vlasy a drzým profilem starého alžírského piráta.

Tito čtyři Pozemšťané byli připraveni riskovat krk, aby deset tisíc kosmických lodí dostalo přesné informace. Redhorse a Moghu se nechali se svými letadly katapultovat z bitevní lodi. Jejich stíhačky byly dvacet šest metrů dlouhé, dvojsedadlové, dosahovaly vyšší rychlosti než světlo a byly vyzbrojeny každá jedním transformačním dělem, které mohlo odpálit nálož až dvacet gigatun. Děla byla zabudována napevno, takže při střelbě bylo nutno mířit celým trupem stíhačky.

Moskyty byly neuvěřitelně rychlé. Dosahovaly zrychlení sedm set kilometrů za vteřinu. Vzhledem k nepatrným rozměrům bylo téměř nemožné je zaměřit. Ale nejcennější byla jejich schopnost manévrovat. Dokázaly se vyhnout i vystřelenému energetickému paprsku.

Stíhačky opustily CREST III ve vzdálenosti sedmi světelných roků od šesti modrých obrů. Přesto nebylo z této vzdálenosti šestiúhelník vidět. V cestě bylo ještě čtrnáct jiných sluncí. ve středu druhé galaxie nebylo možné letět k cíli přímo. Moskyty musely rozdělit lineární let na čtyři úseky.

Když se konečně vynořili do normálního prostoru těsně u transmiteru, Redhorse nacvičeným pohybem odjistil zbraně. ve sluchátkách zaslechl, jak Noel zaklel. To už také uviděl, jak se u nejbližší hvězdy blýskají šůty několika tisíc těžkých kosmických lodí. Další lodě se ukrývaly ve tmě. Zaměřovače ale Redhorsovi prozradily jejich přítomnost. Pípaly jeden přes druhý.

„Vypni ten krám,“ zavolal Redhorse na Angerbyho. „Člověk neslyší vlastní slovo. Máš na obrazovce Moghua?“

„Ještě před třemi vteřinami byl za námi. Teď ho nevidím. ty velké lodě všechno překrývají.“

Redhorse věděl, co riskuje, když se nezměněnou rychlostí řítí k šestiúhelníku obřích sluncí. Nesměl v blízkosti transmiteru zůstat dlouho, jinak by si uzavřel možnost návratu.

„Všechny zaměřovače fungují,“ hlásil Noel klidně. „Podle nich přesně zjistíme, kde jsou lodě duplikantů a jak vypadají. Pozor, pane, blížíte se k poli odhmotnění.“

Redhorse začal prudce brzdit. Šestiúhelník sluncí jako by uhnul a zůstal pod letadlem. Byl to fascinující pohled.

„Lodě, lodě a zase lodě,“ volal za ním Noel. „Detektory už mi jich napočítaly přes čtyřicet tisíc. Blížíme se k velkému seskupení lodí. Silné záření - pane, to nejsou lodě! To je situační transmitter. Pozor!“

Daleko před stíhačkou se objevil ve volném prostoru sytě červený ohnivý kruh, měřící v průměru asi milion kilometrů. Bylo jasné vidět čerpací paprsek, který přiváděl z blízkého slunce do transmiteru energii.

Redhorse pořád ještě letěl poloviční rychlostí světla a nemohl stíhačku včas vyvést z nebezpečné zóny. Dělal, co se dalo, ale letoun byl dále vtahován do transmiteru.

CM-420 řízenou Ischem Moghuem nebylo široko daleko vidět. Jejich pokyny zněly jinak. Měli letět k planetě ovládající transmitter a zaznamenat vše, co se kolem planety děje. Redhorsovi nemohli nijak pomoci.

„Teď by měli z ohnivého kruhu vylétnout duplikanti!“ řekl klidně seržant Angerby. „Jestli se mezi ně zamícháme, pěkně to slíznem.“

Redhorse křečovitě přitahoval řídicí páku. Jestli se mu povede zvednout stroj, aby přeletěl horní okraj transmiteru... Dokázal to! Vyrázil vítězný pokřik.

Hned nato vzrušeně zvolal:

„Noeli, podívejte se! Žádné nové svazy nepřilétají, ale některé se stahují! Počítejte je. Chci vědět, kolik lodí odletí.“

Zaměřovací přístroje už nestačily tu spoustu lodí rozlišit. Jenom počítač impulzů, který registroval vyzařování pohonných motorů, ještě udával přibližné počty. V té době letěla CM-412 ve vzdálenosti dvacet tisíc kilometrů od okraje ohnivého kruhu transmiteru a byla tedy v bezpečí.

Redhorse vypnul motory a letěl dál jen setrvačností. Zaměřovače stále pracovaly. Ische Moghu se nehlásil.

Redhorse vyhlédl směrem k řídicí planetě, ale nikde ho neviděl.

O deset minut později byly všechny nástupní prostory před transmiterem zkontrolovány. Noel se ozval:

„Víc už toho do paměti nenacpeme, pane. Podíval jste se na hodinky? Vypadá to, že utekla sotva půlhodinka, ale ve skutečnosti už je čas k návratu.“

Redhorse se ještě jednou rozhlédl. Lodě duplikantů už pouhým okem nebyly vidět. Ty, jejichž štíty se předtím blýskaly odraženým světlem blízkého slunce, opustily své pozice.

Než Redhorse znovu zapnul motory a zapojil automatického pilota pro lineární let, otočil hlavu dozadu.

„Noeli, kolik lodí asi tak odletělo situačním transmiterem?“

„Zrovna jsem na to myslel, pane. To určitě teprve velké počítače na CRESTU III.“

„Odhadem, Noeli! Vy přece pro to máte šestý smysl.“

„Říká se to, majore. Když vám tedy stačí můj odhad, řekl bych, že bylo odvoláno nejméně padesát procent lodí.“

Nebylo snadné to spočítat, když jste si nemohl odpustit prolétat mezi jejich svazy skoro rychlostí světla.“

Redhorse se zasmál. Sluneční šestiúhelník se vzdaloval. Za několik minut byl daleko za nimi.

V tom okamžiku zaregistroval seržant Angerby zaměřovací paprsek. Jedna z lodí si všimla jejich tryskáče.

Redhorse nezaváhal ani na okamžik. Klepl na tak zvané únikové tlačítko a zmizel v lineárním prostoru.

Zaměření bylo letmé a jistě nevzbudí na dupli-kantské lodi žádné podezření.

Automatika je donesla po čtyřech dílčích manévrech tam, odkud vzlétli.

Ische Moghu se vrátil na CREST III několik minut před nimi. Piloti se v hangáru pozdravili.

„Přálo ti štěstí, Ische?“

Velký Pozemšťan si přejel hřbetem ruky po zpoceném čele.

„Dá se říct. Dokonce mě ani nezaměřili. Pověsil jsem se za oddíl asi stovky lodí a pořídil jsem prvotřídní záběry všemi kamerami. Na řídicí planetě je čilý ruch. Odhaduji, že tam přistálo tisíc lodí. Kolem planety je rudý energetický štít.“

„To nevylučuje ostřelování z transformačních děl. Viděl jste ten situační transmiter, který se najednou objevil?“

„To bych řekl. Měl jsem o vás starost. Musel jste být pěkně blízko.“

„Blízko, to je výstižné,“ vmísil se do hovoru Noel Angerby. „Div jsme do něj nevlítli.“

Rozsvítily se obrazovky palubního interkomu. Objevil se na nich obličej Perryho Rhodana.

„Soukromé debaty, prosím, odložte. Budu vám zavázán, když se hned dostavíte na můstek. Se všemi získanými podklady.“

Rhodan vypnul. Seržant Jusuf el Hamit se ušklíbl.

„Tak zdvořile už se mnou dávno nikdo nemluvil. Pojďme, než šéf začne mluvit služebně.“

Čtyři muži naskočili do nejbližšího antigravitačního výtahu a svezli se na poschodí, kde byl velitelský můstek.

Atlan na ně čekal už u vchodu. Vedle něj stál uštvane vypadající důstojník.

„To je major Čin Hao, kapitán kurýrního křižníku. Přinesl před půl hodinou zprávy od Tifflora. Naše hlavní flotila už je na svých pozicích. Měli nějaké potíže při přiletu. A co nám nesete vy?“

Arkonidan ustoupil a pokynem ruky je zval dovnitř, kde čekal Rhodan. Don Redhorse mu podal stručnou a přesnou zprávu.

„Nepřítel stáhl asi padesát procent svých lodí situačním transmiterem. To je odhad, pane. Mohlo jich být i víc.“ Rhodan zpozorněl a vyměnil si pohled s Atlanem.

„Zajímavé! Současně zachycujeme naléhavé volání Tefrodů o pomoc. Už vyhrožují, že se odtrhnou a uzavrou separátní příměří s Maahky. Jsem přesvědčený, pánové, že útok Maahků byl přesně načasován. Děkuji vám za vaše úsilí.“

Nepřetáhli jste nějak čas?“

Redhorse si odkašlal.

„Byli jsme venku necelých sedm hodin, pane.“

„Ovšem! Allan Mercant si málem zoufal. Dáme hned vyhodnotit data, která jste přinesli. Major Čin Hao odveze výsledky Tifflorovi. Tomu pak zbude už jen patnáct minut, aby svou flotilu uvedl do pohybu.“

„Je mi líto, pane,“ omlouval se Redhorse.

Rhodan mávl rukou. S takovými příhodami se vždycky muselo počítat.

Vyhodnocení bylo překvapující. Seržant Noel Angerby se s odhadem nestrefil.

Z původních padesáti dvou tisíc kosmických lodí v okolí šestiúhelníku jich bylo situačním transmiterem staženo skoro čtyřicet tisíc. Mistři ostrovů zřejmě brali výhrůžky Tefrodů vážně.

„Snad ano,“ řekl na to Atlan. „Já si spíš myslím že by se ti čerti odtud ani nehnuli a nevydali transmiter na pospas, kdyby pořád ještě cítili bezprostřední nebezpečí pozemského útoku. Dlouho čekali, a když se nic nedělo, vsadili všechno na jednu kartu.“

„To by se nikdy nemělo dělat," protáhl Perry. „Čine, dejte se na cestu, a hod'te sebou. Záleží na každé minutě." Čin Hao odešel. O pět minut později se od CRESTU III odpoutal magneticky přichycený křižník a spěšně opustil okolí rudého slunce.

„Čiperný chlapík," smál se Atlan. „Přitom vypadá jako čínská porcelánová panenka."

6.

Tifflorova vlajková loď se jmenovala ROD NYSSSEN. Měla dva a půl tisíce metrů v průměru. Vynořila se z lineárního prostoru v čele hlavní flotily Pozemšťanů, během tří minut vylodila padesát šedesátimetrových Pulců a pět set Moskytů. Tím zahájila útok na řídicí planetu velkého transmiteru Andromeda. Vlajkovou loď následovalo ještě šestnáct obrů stejné třídy. Byly to největší a nejmodernější bitevní lodi, které solární impérium mělo. Jejich nebezpečné pomocné čluny vystartovaly ze svých mateřských lodí a zapojily se do boje.

Sedmnáct lodí tak nasadilo osm set padesát Pulců a osm tisíc pět set stíhaček. Svým transformačním vyzbrojením se vyrovnaly stejnému počtu tefrofských křižníků.

Poprvé se tu uplatnilo nové pozemské vedení bitvy, při němž byly velké lodě využity zároveň jako nosiče pomocných člunů.

Vzápětí za prvními loděmi se vynořily roje o něco menších křižníků, které měřily tisíc pět set metrů v průměru. Ty také okamžitě vylodily své pomocné čluny a Moskyty. Hlavní část flotily, která přiletěla o několik okamžiků později, tak už měla připravenou ochrannou hradbu stíhaček Moskyto, která mohla čelit všem překvapujícím útokům.

Kapitáni dvanácti tisíc lodí s duplikanty, které se ještě zdržovaly v oblasti velkého transmiteru, byli naprosto překvapeni. S útokem Pozemšťanů na šestiúhelník se už nepočítalo.

Celá Tifflorova flotila byla na místě během deseti minut.

Nebezpečné situační transistory nebylo nikde vidět. Tifflorovi bylo jasné, že červené ohnivé kruhy ho ohrožují nejvíce. S jejich pomocí mohli Mistři ostrovů přemísťovat a nasazovat do boje obrovské flotily.

Tifflor stál na můstku své vlajkové lodi. K němu se sbíhaly všechny nitky. Jakmile se zformovaly lehké křižníky, které doletěly poslední, a semkly se do flotily se stíhačkami, aby zajistily formaci proti útoku zvenčí, dal Tifflor povel k útoku.

Vypadalo to, že duplikanti jsou zcela zmatení. Pozemšťané zachytili asi tisíc jejich otevřených rádiových depeší, jejichž obsah si vzájemně odporoval. Duplikanti zjistili, že na ně někdo útočí, ale nevěděli, odkud se tu vzal ani kdo to je.

Všechno se změnilo, když se do útoku zapojily nejtěžší pozemské lodě. Na Tifflorových obrazovkách bylo dobře vidět planetu, z níž byl ovládán sluneční transister. Měla kyslíkovou atmosféru a podobala se Zemi. Podle údajů Ischeho Moghua vypočítali Tifflorovi matematici bod, kde se má sedmnáct obřích lodí vynořit z lineárního prostoru. Manévr byl tak zdařilý, že lodě mohly planetu rovnou napadnout.

Na černém pozadí vesmíru vykvetla první umělá slunce. Když v řadách duplikantských svazů explodovaly giga-salvy pozemských transformačních děl, už duplikanti věděli, kdo proti nim stojí.

Rychle se začali bránit. První potyčky se během patnácti minut rozvinuly v kosmickou bitvu, jejíž výsledek by byl nejistý, nebýt převahy zbraní na jedné straně.

Takhle ale byla výhoda na straně Pozemšťanů. Jejich zelené ochranné štíty byly mnohem účinnější než energetické kryty duplikantů. Vstřebávaly i nejtěžší střely nepřítelů.

Také lehkostí manévrování předčily pozemské lodě soupeře. Pozemšťané zvolili taktiku boje, při níž stříleli těsně před nepřátelskou loď. Když se před lodí duplikantů náhle objevilo atomové slunce, už se mu nedokázali vyhnout. Vletěli do pekla a shořeli v něm. Jejich ochranné štíty jim nebyly nic platné.

Tifflor čekal, že duplikanti použijí nějakou podobnou odvetnou taktiku, a nemusel čekat dlouho. Před pozemskými velkými loděmi se najednou roz-vlnily stěny atomového ohně. Ke zděšení duplikantů jimi pozemské lodě bez úhony prolétaly, chráněny zeleným energetickým štítem.

Už dvacet minut po začátku bitvy duplikanti beznadějně prohrávali. Jejich formace byly rozprášeny. Někteří velitelé dali povel k útoku.

V té chvíli se staly dvě věci současně.

Julian Tifflor se se svými sedmnácti obřimi loděmi ocitl ve vzdálenosti vhodné k výstřelu na planetu. Kosmické lodi, které tam Ische Moghu předtím viděl, už odstartovaly, rozlehlé plochy kosmodromu byly prázdné.

Druhá událost nebyla tak pozitivní. ve volném prostoru mezi slunečním šestiúhelníkem a sousední hvězdou se objevil obrovský situační transister, v jehož středu se černala zóna odhmotnění.

Transister vyvstal přesně na místě, kde ho předtím viděl Don Redhorse. Zřejmě proto, že žlutá hvězda byla vhodným dárcem energie.

Piloti stíhaček nepotřebovali zvláštní pokyny. Otočili své stroje a zamířili k ohnivému kruhu, který měl milion kilometrů v průměru, a zahájili palbu z transformačních děl.

„Jednoho dne budeme velké lodě používat jen jako nosiče malých, ale těžce ozbrojených strojů," řekl Tifflor kapitánovi své vlajkové lodě. „Jen počkejte! Jestli se podaří vyzbrojit stíhačky jako Moskyto ještě účinnějšími zbraněmi, předčí každou jinou loď. Objeví se ve velkém počtu, nedají se snadno zasáhnout, a přesto mají účinnost jako velká bitevní loď. Před několika sty lety na Zemi takhle vystřídaly letadlové lodě dosavadní neporazitelné křižníky. Připomeňte mi to. Použijí to jako téma své příští přednášky."

Kapitán neodpověděl. U Tifflora nebylo nic divného, že i ve vypjatých situacích uvažoval o technických problémech budoucnosti.

O minutu později sedmnáct Tifflorových obrů zaútočilo. S planoucími hlavními děl se lodě v rozvinuté formaci řítily na planetu, která se ještě nezačala bránit.

Když dal velitel planety, pravděpodobně Tefrod, povel k palbě, byla už zkáza jeho planety neodvratná.

O deset milionů kilometrů dál vyrážely velké flotily duplikantských lodí ze situačního transmiteru. Bylo to bezpochyby těch čtyřicet tisíc lodí, které Mistři ostrovů o dvě hodiny dřív odvolali, aby jimi posílili frontu Tefrodů proti Maahkům.

Ted' se vracely, ale při návratu vlétaly přímo do umělých sluncí gigasalv odpálených stíhačkami a explodovaly. Všechny se přece jen nepodařilo zadržet. Když Moskyty vystřelily své omezené zásoby munice, podařilo se asi pětaticet tisícům duplikantských lodí prorazit oslabenou ohnivou stěnu. Kromě toho velkou část uvolněné energie vstřebal transmiter a odzářil ji neznámo kam.

Moskyty začaly střítet z termických děl, ale tato střelba byla málo průrazná a ochranné štíty nepřátelských lodí jí odolávaly. Stav bitvy byl na pováženou.

Tifflor se o to nestaral. Jeho cílem byla planeta se zařízením ovládajícím šestiúhelník.

Planeta byla už několik minut zahalena modrým ohněm. Když obří lodě vystřelily popáté naplno ze všech děl, nastala zničující exploze. Ohnivý míč náhle několikrát zvětšil svůj objem. Do prostoru vyšlehly obrovské jazyky plynů. Části roztavené hmoty zachycoval a odzářil šestiúhlý transmiter.

Tifflor nemusel čekat na hlášení ze zaměřovací centrály, aby se dozvěděl, že jeho akce měla úspěch.

Sedmnáct obřích lodí uhnulo ze směru, kterým nalétávaly na planetu. Tifflor pospíchal do rádiové centrály a dal pokyn důstojníkovi ve službě.

O vteřinu později odvyšlala vlajková loď toužebně očekávaný zakódovaný signál.

Všechny lodě ho zachytily a okamžitě reagovaly. Než si mohly nové svazy duplikantů najít svůj cíl, všechny pozemské lodě uhnuly z bojové linie, zrychlily let a beze stopy zmizely v lineárním prostoru.

Za nimi zůstala zničená planeta a nespočet žhnoucích vraků kosmických lodí.

Také za nimi zůstali dva odvážní muži v malé stíhačce Moskyto. Pilotoval Ertrusan Melbar Kasom a navigoval mutant Ras Čubaj.

Jejich úkolem bylo z úkrytu blízko sousedního slunce pozorovat, co se bude dít a co udělají flotily duplikantů, až zjistí, že Tifflorovy lodě zmizely.

Nemuseli čekat dlouho. Duplikanti reagovali přesně tak, jak se očekávalo. Zformovali se a zmizeli v situačním transmiteru.

O hodinu později zbyly v okolí šestiúhelníku jen rozstřílené vraky.

Melbar Kasom vyvedl stíhačku z nebezpečné blízkosti hvězdy, za níž se kryli. Pak se obrátil na mutantu.

„Vsadím svůj desetiletý plat, že Mistři ostrovů považují tenhle případ za vyřízený."

„Hmm!"

„Co si to bručíte pod vousy?" rozčilil se Ertrusan. „Zatím vřdycky, když jsme chtěli vyřadit některý sluneční transmiter, rozbili jsme jenom jeho ovládací stanici. To se stalo i tady. Jak byste si tedy počínal teď vy na místě našich úhlavních nepřátel? Počítal byste s velkým náletem na šest sluncí? Určitě ne."

„Já nejsem Mistr ostrovů. Já bych byl opatrnější."

„Kecy," odbyl ho Kasom hrubě. „vy byste vůbec nebyl opatrnější. vy byste byl rád, že ti otravní Pozemšťani po svém úspěšném útoku zase vypadli. Kromě toho - jak by Mistři ostrovů vůbec mohlo napadnout, že bychom dokázali zničit šest obrovských sluncí? O to se zatím nikdo ani nepokusil. Transmiter se ochrání sám svou enormní velikostí. Mistři ostrovů budou věřit, že se spokojíme zničením ovládací stanice. To je totiž logické. Vždyť jste sám viděl, že po zmizení Tifflorovy flotily všechny jejich lodě, které byly ještě schopné letu, odtáhly pryč."

„Mistrům ostrovů, tak jak jsem je zatím poznal, to jasně myslí. Znají nás. Jistě počítají s tím, že jsme po nehodě tři Slunečních inženýrů pořádně podezřívají."

„To tedy silně přeháníte," nesouhlasil Kasom. „I kdyby se vládci téhle galaxie vůbec dozvěděli, že se ty tři kulovité bytosti spletly a zhmotnily se v Mléčné dráze, ještě to neznamená, že by opravdu uhodli, k čemu došlo. Víme, jak bylo těžké ty tři Sluneční inženýry zastavit a z jejich zmatených údajů vyvodit správné závěry. Kdyby nám chyběla fantazie, nikdy bychom se nedo-vtípili, že jsou to stavitelé kosmických transmitterů. Děláte chybu, když Mistři ostrovů považujete za polobohy. Už se víc než jednou pořádně sekli."

Ras Čubaj si rozepnul pásy, jimiž byl připoután, vzpřimil se v sedadle a rozhlédl se.

Poslední obláčky plynů jako svědci jaderné bitvy se rozplývaly. Jenom šest obřích hvězd zářilo jako předtím.

„Myslete si, co chcete, Kasome," řekl nakonec. „Já jsem radši nedůvěřivý. Třeba stáhli zdejší strážní flotilu jen

proto, aby nás ukolébali. Abychom si mysleli, že to vzdali. Někde určitě mají připravený další situační transmitter a záložní flotily, které čekají jen na povel ke startu. To se dozvíme, až se před šesti slunci objeví RAVANA. Uvažujte, Kasome! Perry, Atlan a mnozí naši vědci došli k závěru, že pro Mistry ostrovů nebude problém s pomocí Slunečních inženýrů vystavět novou ovládací stanici. Docela určitě to bude možné. To Mistři ostrovů vědí a nikdy nenechají šest slunci bez ochrany, ač to tak teď vypadá. Kdyby totiž o ně přišli, už by nemohli bez námahy přeskakovat z jedné galaxie do druhé."

Stíhačka nabrala kurz a zmizela v lineárním prostoru. O sedm světelných roků dál se vynořila do Einsteinova ves-

míru a byla přijata na palubu CREST III.

Oba pozorovatelé podali zprávu. Ras Čubaj si nemohl odpustit přidat své úvahy.

Perry Rhodan se tím blíž nezabýval. Přípravy pro poslední fázi jejich plánu už byly ukončeny.

„O tom jsme už diskutovali celé dny. Nezačínajte zase od začátku. Já jsem totiž přesvědčený, že nikdo z nás se nestrefil do černého. Budeme se dohadovat tak dlouho, dokud nepřítel neukáže, co má v záloze. Mně teď stačí vědět, že okolí transmitteru je volné."

7.

Ti, kteří se mezi sebou označovali jen čísly, byli často podceňováni. Také Pozemšťané je podcenili.

Nikdo na CRESTU III se přes všechny propočty a odhady nedostal blíž k pravdě. Ani Allan Mercant ne.

Přeceňovala se úloha Slunečních inženýrů z Andromedy, kteří ve skutečnosti nebyli v této chvíli pro Mistry ostrovů významní.

Přesto bylo několik bodů, v nichž se Pozemšťané nemýlili. Naštěstí to byly ty nejdůležitější!

Čtyři tisíce světelných roků od centra kroužila obrovská kulovitá loď kolem bezejmenné pusté planety.

Na této liduprázdné planetě planuly energetické sloupy velkého transmitteru. Vysoký muž rychle odcházel z pole zhmotnění.

Mnozí Pozemšťané by tohoto mladého, energií sršícího muže hned poznali. Byl to Miras-Etrin. Ten Mistr ostrovů, který se na Zemi pokusil o znehodnocení solární měny a později řídil pumové útoky na shromážděné delegáty Impéria.

Miras-Etrin vystoupil z příjmového transmitteru velké lodi, vyjel antigravitačním výtahem nahoru, minul dvě ochranné závory se zabudovanými zbraněmi a vstoupil do rozlehlé haly, zařízené jako zpravodajská ústředna. Byly tu zpravodajské přístroje všeho typu. Uprostřed sálu stála pohodlná křesla. Jenom dvě byla obsazena. Křesla s číselnými symboly VII, VI a V byla prázdná. Muži, kteří si na ně dřív dělali nárok, už nebyli naživu. Padli za oběť Pozemšťanům.

Miras-Etrin se snažil skrýt svou nervozitu.

Trojka, Proht-Meyhet, byl velký obtulstlý muž s šedými vlasy a chytrými očima.

Dvojka, Trinar-Molat, byl o něco mladší, štíhlý a pronikavě inteligentní. Měl tmavou plet'.

Miras-Etrin, Čtyřka, oběma mužům přikývl a usadil se do svého křesla.

„Jdete pozdě," vyčetl mu Proht-Meyhet. „Měl byste vědět, že nemůžeme ztrácet čas. Jednička nebude nadšený."

„Zdržel jsem se v soustavě Weikh. Měli mě omluvit. Bylo nezbytné sesadit tamního vládnoucího knížete."

„Zrada?"

„Ano. Moji strážci zachytili nabídku

kapitulace. Kdyby velitel útočících Maahků nebyl takový blázen, mohl naši nejdůležitější soustavu dostat bez boje. Mohl bych vám vyčíst, že jste vyslali své duplikantské svazy do boje příliš pozdě. Soustava Weikh měla dřív jedenáct planet. Osm z nich byla plně robotizovaná výrobní centra. Ted' už zbyly jenom čtyři. Zařízení je zničené. Dovolte, abych na to poukázal."

Dvojka otočil k mladému muži ostře řezaný obličej.

„Dovolíme. Můžete nám také vyčíst zničení řídicí planety transmitteru. Měli jsme..."

„Žádné plané diskuze, prosím!" zazněl najednou umělý hlas. Ohlásil se Jednička.

Na velké obrazovce se objevil symbol, který představoval dvě sousední galaxie na černém pozadí, obkroužené světélkujícím pruhem. Jednička se nikdy neukazoval osobně.

Rozhovor čtyř Mistrů ostrovů trval tři hodiny. Přitom se mluvilo o věcech, nad nimiž by Rhodan a Atlan zbledli. Plán byl perfektní. Vládci mlhoviny Andromeda rozhodli, že odstranění pozemského nebezpečí má absolutní přednost. Připomněli také neuralgické body solární mocnosti.

Zároveň byl vyřčen ortel smrti nad spojenými Maahky. Ani Devět otců netušilo, co všechno mají Mistři ostrovů v záloze.

Pak tu byla ještě jedna okolnost, o níž solární výzvědná služba nevěděla. Bylo možné na ni logicky přijít, ale byl to

tak absurdní nápad, že se jím vážně nezabývali.

Na Zemi nikoho nenapadlo, že by mohly v mlhovině Andromeda existovat obrovské duplikátory, které nevyrábějí lidem podobné duplikanty, ale celé kosmické lodi schopné boje!

Mocnost, která nejen mohla nahradit své ztráty, ale dokonce v několika dnech zdvojnásobit i ztrojnásobit své síly, taková mocnost neznala slovo porážka.

Jediným východiskem bylo zničit nezbytné dopravní prostředky.

Tri Mistři ostrovů se rozešli ze zpravodajské ústředny různými cestami. Čtyřka se vrátil velkým transmittersem do ohrožené soustavy Weikh, Dvojka se odebral na neznámou centrální planetu a Trojka na jinou planetu, která zaručovala Mistřům ostrovů vojenskou převahu.

Symbol na obrazovce pohasl. Roboti dezinfikovali podle pokynů všechny místnosti, v nichž se tři muži zdržovali. Všechny náhodně zavlčené zárodky tím byly zničeny a byla zaručená absolutní sterilita pro eventuelní další rozhovory.

8.

RAVANA následovala vlajkovou loď tak těsně, jak jen to bylo v slunečním moři centra možné. Lineární manévry prováděly obě lodě současně. Nevzdalovaly se od sebe dál než na jeden světelný rok, a proto mohly být trvale v radiovém spojení.

Domlouvali se pomocí starodávných krátkovlnných vysílaček, které se nedaly vysledovat tak snadno jako hyperkom. Vizuální spojení se nepoužívalo.

Po osmém lineárním manévru dorazily obě osamělé lodě ke žlutému slunci, které použil jako úkryt už Melbar Kasom.

Teprve nyní, když byla překonána bariéra rozsáhlé skupiny roztroušených hvězd, bylo vidět šestiúhelník Andromedy v jeho úplné velikosti. Zářivý, plný nezměrné síly, stál uprostřed druhé galaxie.

Na první pohled bylo jasné, že pravidelný šestiúhelník nemohl vzniknout přirozenou cestou.

Vzdálenost mezi jednotlivými vrcholovými hvězdami činila jen pět milionů kilometrů. To byla vzdálenost z astronomického hlediska anomální. Neodpovídala vzdálenostem mezi slunečními soustavami.

Zdálo se, že velký transmitter visí v prostoru šikmo. Nejbližší hvězda, kterou si označili jako třetí, byla vzdálena od žlutého slunce jen jeden světelný měsíc.

V ochranných štítech CRESTU III se vybíjely gravomagnetické síly nepředstavitelných rozměrů. Výměna energie mezi jednotlivými slunci tady byla tak mohutná, že každá kosmická loď musela manévrovat opatrně, aby se nedostala do nebezpečí.

RAVANA se vynořila z lineárního prostoru pouhých sto kilometrů za vlajkovou loď. Stejně jako CREST III zabrzdlila i ona plným výkonem motorů. Tady byli u cíle. Zbývalo jen se vši opatrností provést poslední část odvážného plánu.

Obě lodě spočívaly těsně vedle sebe. Provoz krátkovlnných vysílaček byl zcela nerušený.

Mutanti z CRESTU III procitli svěží a odpočatí. Až dosud byli udržováni v biologickém zdravotním spánku.

Teď se objevili na můstku, kde se setkali s neholenými muži, jejichž oči se horečně leskly.

Mutanti se uchýlili do své pohotovostní místnosti sousedící s můstkem. Kasom a John Marshall se přidali k velitelům.

Perry Rhodan a Atlan na můstku nebyli. Kapitán lodi, plukovník Cart Rudo a první důstojník, podplukovník Brent Huise seděli u řídicího pultu a pozorovali obrazovky. CREST III byla připravena k boji.

Obrazovka automaticky zeslabil intenzitu, aby záře blízkého slunce neo-slepovala.

Marshall si stoupl za kapitánské křeslo. Měli radiové spojení s kapitánem RAVANY, plukovníkem Laanem Tukesku. Velká loď byla na obrazovkách dobře vidět.

Oba kapitáni, na nichž bude záležet zdar akce, znovu probírali i nejdrobnější detaily.

„Ten nápad s lodí jako nosičem je vynikající,“ říkal právě Laan Tukesku. „Dosáhnete tím soustředěného bodu detonace. Kdo si vezme na starost dálkové řízení?“

„To zvládne palubní automatika. My ji budeme jen kontrolovat. Člun zapálíme těsně před kritickou zónou. My poletíme za ním přibližně stejnou rychlostí a znásobíme energetický kotouč palbou z transformačních děl.

Propočítal jste ještě jednou postup nabíjení? Platí těch třiaadvacet minut?“

„Ano, nic se nemění. Jsme si jisti, že střelba z hyperinmestronu bude účinná až tam. V každém případě se snažte dostat kotouč plynů na přibližnou rychlost světla. Třetí slunce začne reagovat hned.“

Cart Rudo se předklonil, aby lépe viděl na obrazovku.

„A pak?“

„Pak se uvidí. I kdyby zbylých pět sluncí proti našim předpokladům nebylo vtaženo do procesu, vzniknou na transmittersu takové poruchy, že už nebude možné jej používat. Lepší by ovšem bylo, kdyby se nám povedlo vyvolat řetězovou reakci. Musíme jenom doufat, protože na celých skupinách sluncí jsme naši metodu ještě nevyzkoušeli.“

Kapitáni probírali další podrobnosti. Rozhodující se zdálo být přesně dodržet hodnoty zrychlení a konečnou rychlost.

Marshall využil přestávky a naklonil se k Rudovi.

„Máte pro mě a pro moje lidi zvláštní pokyny?“

Epsalan zavrtěl hlavou.

„Nemám, Johne. Obávám se, že vaši mutanti v téhle situaci moc nepořídí.

Přesto bych vám doporučoval zůstat v pohotovosti. Promiňte!"

Otočil se zpátky k Tukeskovi. Marshall a Ertrusan poodstoupili.

„Zdá se, že jim to nejde tak, jak čekali," uvažoval Kasom. „Nějak moc se bojí nezdaru. Co to je za nápad s tou lodí jako nosičem?"

Marshall se rozhlédl neklidně kolem sebe.

„Nemám tušení. Museli se na tom domluvit, když jsme spali. Tyhle náhlé změny plánu na poslední chvíli nemám rád. A tohle je podstatná změna. Zajdeme do mapovny?"

Oba muži, kteří nastoupili na CREST III jen jako hosté a na řízení lodi se nepodíleli, opustili můstek. Přímé spojení s mapovnou bylo přes prostorný vchod, který hlídali dva strážci.

Pozdravili. Jeden rozpačitě poznamenal:

„Pane, nevím, jestli vás smím pustit dál. Velitelé nesmějí být při poradě rušeni."

„Nedělejte hloupé vtipy. To přece pro nás neplatí," zlobil se Kasom.

Strážce váhal. Nakonec ale cestu pro oba muže uvolnil.

Kasom a Šéf mutantů dorazili do předsíně mapovny. John opatrně nahlédl dovnitř.

„Můj Bože," zavzdychal. „Tady je ale blázinec! Radši se vrátíme. Tady nemá nikdo čas nám něco vysvětlit."

„Copak nejste telepat?" zabručel Kasom a protáhl se kolem Marshalla.

Jako živý tank se protlačil mezi Zastupem lidí a zamířil přímo k Atlanovi. Tam se zastavil a čekal, až si ho všimnou.

Atlan stál vedle Perryho před velkou nástěnnou tabulí. Počítač na ni právě zakresloval poslední údaje.

„Dobrá, to by nám mělo stačit," poznamenal Rhodan. „Co vy tady děláte, Ertrusane?" obrátil se na Kasoma.

„Dávám pozor, aby vám neselhaly nervy, šéfe. Ještě vás totiž budeme potřebovat, pane!"

Atlan se na obra ironicky ušklíbl.

„Jen nezastírejte svoji zvědavost, přáteli. Přicházíte z můstku? Jak to tam vypadá?"

„Stejně hekticky jako tady. Rudo se vybavuje s kapitánem RAVANY. Zaslechl jsem něco o nosné lodi. Co to má zase znamenat?"

Rhodan nadiktoval jednomu programátorovi skupiny čísel, které přečetl z tabule.

„Do toho vám vlastně nic není, ale přesto vám to povím. Zajímá mě, jak bude na ten nápad reagovat někdo nezasevěný."

Kasom se zhluboka nadechl a Atlan pokračoval:

„Tak poslouchejte! Zhmotňující se střely z transformačních děl nemají žádnou vlastní energii, zvláště když jsou odpáleny z lodi pohybující se téměř rychlostí světla. My ale potřebujeme velký shluk plynů a energie, který poletí velmi rychle ke třetímu slunci transmitteru. Čím bude rychlejší, tím dříve se dostane do gravitační sféry slunce.

Vzali jsme proto s sebou pět set zastaralých kosmických torpéd z počátečních dob Impéria. Střely dosáhnou v deseti minutách přibližné rychlosti světla a mohou být zažehnuty rádiovým impulsem. Jejich mikromotory jsou velmi výkonné, ale nejsou zrovna přesné. Běžně jsou odchylovány z dráhy vlastními vibracemi. My ale potřebujeme, aby vybuchly ve stejném okamžiku na stejném místě. Nemůžeme si dovolit střilet jako z brokovnice."

„To chápu, pane. O tom se už dlouze diskutovalo."

„No právě. Náš přítel Arkonidan zase jednou dostal nápad. Jako všechny jeho nápady je nákladný, ale dobrý. Váš šéf si myslí, že pozemští daňoví poplatníci ochotně sáhnou do kapes. Ale to je vedlejší."

„Šetřit na nepravém místě je čistě pozemská vlastnost," poznamenal Atlan. „Všimněte si toho, Kasome."

„Stačí, když si vzpomenu na platy u solární flotily," řekl uštěpačně Ertrusan. „V USO by to dávno vyvolalo povstání."

„Ne tak nahlas," zašeptal Perry. Jeho tvář se uvolnila. „No vida, ještě deset minut do startu."

Atlan vysvětlil, co Rhodan nedo-věděl.

„Vymontovali jsme z pěti set torpéd roznětné hlavice a uložili je do Pulce. Člun bude k cíli řídit automatika a na určeném místě vybuchne. Tak máme záruku, že všech pět set náloží exploduje přesně na stejném místě a ve stejný okamžik. Není to dobrý nápad?"

Kasom hvízdal.

„Skvělý. CREST III má o jeden pomocný člun méně, ale vyplatí se to."

„Pořizovací cena čtyři sta milionů solarů, i když se vyrábí sériově," bručel Rhodan. „No nic, zapomeneme na to." Dorazila poslední hlášení. Vrátil se Don Redhorse s pátracím oddílem. Ukázal se na obrazovce.

„Jsem v hangáru dva, pane. V operačním území nejsou žádní nepřátelé. Našli jsme jenom vyhořelé vraky. Kusy trosky roztržené planety přitáhlo šest sluncí a změnily je v plyny. Také větší vraky byly odzářeny. Srážka s částmi vraků by byla nepravděpodobná náhoda."

O dvě minuty později bylo na palubě ticho. Vyrožovali KC-50, člun z páté flotily Pulců. Šedesátimetrová loď měla na palubě výbušnou nálož o síle tisíc gigatun. To povede ke strašlivé explozi.

Automatická loď mířila k naplánovanému cíli a zvyšovala rychlost.

Vlajková loď a RAVANA ji sledovaly v bezpečném odstupu. Později se tato vzdálenost měla ještě zvětšit.

Tři různá plavidla opustila bezpečnou zónu žlutého slunce a vyrazila do volného prostoru mezi hvězdami.

Kapitáni dvou velkých lodí spolu nepřetržitě komunikovali.

Všechno, každý detail, bylo několikrát prověřeno. Podle běžných zkušeností nemohlo dojít k chybě.

Dva obři se vznášeli stranou od spěchajícího automatického člunu. Vysílané údaje o poloze neustále

kontrolovalo výpočetní středisko. Kdykoliv bylo možné provést na dálku korekci kurzu.

Tři lodě dosáhly plánované rychlosti padesát tisíc kilometrů za vteřinu a společně se ponořily do lineárního prostoru.

Rhodan využil zbývajících času, aby vysvětlil zneklidněnému mužstvu záhady RAVANY. Jeho hlas byl vysílán po celé lodi.

„Mluví Rhodan. Poslední informace před akcí. Podstatné věci vám sděluji až teď, protože jsem chtěl zabránit zbytečným diskuzím. Vaše různá mínění by profesoru Kalupovi nepomohla. Ani vědci nejsou jednotní. Nebylo by rozumné seznámit vás s našimi plány dřív. Zbytečně byste o tom mluvili kolem dokola. Měli jste lepší věci na práci.“

„Typický Rhodan,“ řekl Don Redhorse svému prvnímu důstojníkovi. Byli na palubě svého Pulce. „Slyšel jste to?“ • „Hotová chůva,“ potvrdil druhý muž. „To je tedy něco!“

Rhodan objasňoval dál.

„RAVANA má na palubě nově vyvinutý velký přístroj, hyperinmestron. Jeho záření má tu vlastnost, že přeměňuje normálně nabitě atomy na antiatomy a normální hmotu na antihmotu.“

To sdělení zapůsobilo jako bomba. Nebyl to zcela nový nebo neobvyklý postup, ale za těchto okolností nabýval nový význam.

„Víte, k čemu dojde, když se setkají antičástice s normálními částicemi.“

Okamžitě se vyzáří a uvolní přitom velké množství energie. Opravdu stabilizovat se antičástice v našem normálním prostředí nedají. K tomu by bylo zapotřebí vytvořit antisvět sestávající jen z antičástic, nebo vyrobit velký shluk antičástic v ideálním vakuu. Tento shluk by zase v našem normálním prostředí nezůstal stabilní, ale hned by se vyzáříl. Kdyby se to stalo ve větším rozsahu, například kdyby se setkal umělé antislunce s normálním sluncem, nastala by katastrofa netušených rozměrů. A právě toho chceme dosáhnout. Není jiná možnost, jak zneškodnit šest modrých obřích hvězd velkého transmuteru. Shluk plynů a normálních částic, které se uvolní při termonukleárním procesu, bude RAVANA ostřelovat z hyperinmestronu. Ozařování bude trvat třináct minut. Pak se změní umělé slunce a antislunce a bude dost stabilní, aby proniklo do třetí hvězdy a teprve tam začalo reagovat s normálními částicemi. Ještě předtím bude umělé slunce znovu bombardováno z hyperinmestronu a naroste v giganta, kterému se budeme vyhýbat zdaleka. Cokoli mu přijde do cesty, vybuchne. Tento proces je v nové fyzice známý jako Wiezoldův efekt. Věříme, že profesor Kalup přinutí třetí hvězdu k požadované reakci. Nejsme si jistí, jestli se reakce přenesou na ostatních pět sluncí šestihvězdníku. Pokud ano, nemáme nic proti tomu, jenom budeme muset tím rychleji vzít nohy na ramena. Prodiskutovali jsme tuto možnost důkladně s profesorem Kalupem, a jsem si jistý, že nedojde k vesmírné řetězové reakci. Umělé slunce se spotřebuje a nebude už nebezpečné. To je vše, co jsem vám chtěl říct. Počkejme si na výsledek. Jestli nás nic nepřekvapí, za hodinu budeme vědět, jaký význam bude mít hyperinmestron jako zbraň budoucnosti. Konec.“ Rhodan přerušil vysílání.

Jen o minutu později vstoupily všechny tři lodě společně do lineárního prostoru. Let, který překonal vzdálenost jednoho světelného měsíce, trval jen několik okamžiků.

CREST III se vrátila spolu s ostatními loděmi zpátky do normálního vesmíru. Na obrazovce zářila třetí hvězda v celé své velikosti. Automatika odpočítávala a při dosažení nuly zapnul Rhodan kontakt.

KC-50 se rozletěla plnou rychlostí přímo ke slunci.

Zase ubíhal čas. Obě velké lodě sledovaly nosiče bomb z bezpečné vzdálenosti pěti milionů kilometrů. KC-50 se víc a víc vzdalovala.

9.

Bylo to poprvé, co byla z CRESTU III náraz odpálena nálož takové síly.

Člun naložený raketami se v mžiku proměnil v oslnivě zářící slunce, v němž se hned začaly rozpínat plyny.

První část plánu vyšla. Umělé slunce tu bylo, a podrželo si rychlost, kterou měla nosná loď v okamžiku zapálení.

Žhavá koule se přibližnou rychlostí světla řítila k modré hvězdě. Asi za třicet minut k ní dorazí a vnikne do její žhnoucí vnější zóny.

CREST III také zrychlila, ale jen na padesát procent rychlosti světla.

RAVANA udržovala stejnou rychlost, ale byla tisíc kilometrů stranou. Šéfové vědeckých týmů se na rádiových vlnách překlíkávali. Převzali teď řízení operace.

Mohutná CREST III vypálila ze všech hlavních za odlétajícím shlukem plynů. Vzdálenost už činila asi osm milionů kilometrů, ale transformační děla měla větší dostřel.

Cer Wiffert pálil jednotlivé dávky. Když se děla na jedné straně lodi přehrála, Cart Rudo loď otočil kolem její osy a obrátil tak k unikajícímu cíli druhou stranu.

V umělém slunci explodovala jedna střela o síle tisíc gigatun za druhou. Žhavý míč byl stále mohutnější. Když dosáhl průměru osm set tisíc kilometrů, přišla zpráva, kterou Rhodan očekával. Ozval se můstek.

„Kapitán šefovi. RAVANA začíná střílet z hyperinmestronu. Profesor Kalup prosí, abyste zastavili palbu.“

Rhodan hned vydal odpovídající příkazy. Děla se náhle odmlčela. Pracovní hluk, vycházející z elektrárny, zněl ve srovnání s předchozím duněním jako zurčení potůčku.

Hlavní inženýr Hefrich jednal rozhodně. Aniž vyčkal na přímý rozkaz, aktivoval ochranný štít kolem bitevní lodi a ohlásil provedení.

Cart Rudo vyvedl CREST III nejvyšší rychlostí z nebezpečného kursu a vzdálil se od planoucího slunce.

Každou chvíli se někdo podíval na hodinky. Vytvoření shluku hmoty bylo otázkou několika minut. Ted' ale bylo potřeba přesně dvacetí tři minut, aby změna normálních částic na antičástice mohla být s jistotou potvrzena.

RAVANA byla ted' vidět jen na obrazovce zaměřovače. Experimentální loď zůstávala na svém kurzu, ale začala vši silou brzdit. Loď se pohybovala stále pomaleji, ale její speciální zařízení pracovala nepřetržitě.

Zrakem nebylo možno záření vidět. Na obrazovce zaměřovačů bylo možno pozorovat jen tlustou zvlněnou čáru, která mizela v umělém slunci.

Na palubě CRESTU III nikdo nepromluvil. Rhodan a Atlan se vrátili na můstek. Rychlost CRESTU III se zvyšovala, loď zamířila opačným směrem.

Také Kasom a mutanti bedlivě sledovali čas. Každý si uvědomoval, že CREST III svoji úlohu splnila. Ted' musela svoje umění prokázat posádka RAVANY.

Pět minut proběhlo v tísnivé nejistotě. Pak se bitevní loď rozlehl mohutný pokřik.

Umělé slunce rostlo! Na obrazovkách byl vidět stále větší kotouč, až nakonec přetekl rámeček a daly se pozorovat jen úseky.

O něco později kotouč oslnivě zazářil. Muž sténali a zavírali oči. V umělé vytvořeném shluku plynů a energie začal působit Wiegoldův efekt. Ted' už se nedal zastavit.

Koule, která měla původně v průměru osm set tisíc kilometrů, už dosáhla průměru tří milionů kilometrů. Tím ale proces nekončil. Při přeměně normálních částic v antičástice se vyvíjela mimořádná energie.

Atlan promluvil první.

„Jestli je tohle neupozorní, můžeme si zapsat do lodního deníku, že jsme byli na příjemné procházce.“

Oni - tím myslel Mistry ostrovů a svazy duplikantů.

Krátce po jeho poznámce došla několikrát opakovaná krátká depeše. Ozvala se rádiová centrála CRESTU III.

„Šifrovaná zpráva od admirála Glos-ta Areshita, pane. Opustil pozici, kde vyčkával, a přiblížil se k nám se třemi tisíci loděmi připravenými k boji.“

„Děkuji. Má zprávy o Tiffloorovi?“

„Jistě, pane. Fronta nad šesti průmyslovými soustavami se láme. Maahkové ustupují s těžkými ztrátami. Jenom soustava Weikh, na kterou zaútočila také naše hlavní flotila, byla zcela zničena. Před pěti jinými soustavami se objevily početné oddíly duplikantů. Admirál Areshit dostal tuto zprávu před hodinou a půl.“

Rhodan se podíval na Atlana.

„Za tu dobu se mohlo hodně stát. Ted' jde do tuhého.“

Sedmnáct minut po začátku ostřelování z hyperinmestronu se umělé slunce zvětšilo na kouli o průměru deset milionů kilometrů a dál v něm probíhaly mohutné proměny. Začal proces, který předpovídali vědci z RAVANY.

Skoro dokončené antislunce už vletělo do oblasti mikročástic. Okamžitě je napadalo a měnilo na antičástice. Čím víc se obrovská střela blížila k třetí modré hvězdě, tím víc bylo částic a plynů, které hvězda vyzařovala.

Osmnáct minut po začátku ostřelování začala v antikouli druhá reakce, kterou RAVANA podporovala a usměrňovala. Její stabilita stále rostla. Zároveň se zvětšoval objem antislunce.

V této osmnácté minutě došlo k velkému útoku, kterého se Atlan obával. Mistry ostrovů měli vynikající dálkové zaměřovače a hned zpozorovali, co se u jejich drahocenného transmiteru odehrává.

Blízko žlutého sousedního slunce, jeden světelný měsíc od šestiúhelníku, vyvstal náhle situační transmitter. Vládci mlhoviny Andromeda reagovali tak rychle, až to bralo dech. Žádná jiná mocnost ve známém vesmíru by nedokázala přeskupit své flotily tak rychle, jak se to dělo s pomocí situačního transmiteru.

Rhodan neváhal ani vteřinu. Ještě než se zhmotnily první lodě duplikantů, začala CREST III vysílat.

Admirál Glos-ta Areshit zachytil signál ihned. Byl odtud vzdálen ještě dva světelné měsíce.

Jeho flotila byla už předtím uspořádána do tří svazů po tisíci kosmických lodí. Jejich stroje běžely a ochranné štíty byly aktivní. Když přišlo nouzové volání, stačilo admirálovi jen stisknout knoflík.

Tři tisíce moderních pozemských lodí se řítily lineárním prostorem. Vynořily se do Einsteinova vesmíru mezi šestiúhelníkem a sousedními hvězdami, právě když vyrazily ze situačního transmiteru první duplikantské svazy.

Bitva o šestiúhelníkový transmitter začala ohnivou smrští z transformačních děl Pozemšťanů.

Dělostřelci nechali své gigabomby vybuchovat těsně před situačním transmittersem a tak ho uzavřeli. Oproti stíhačkám z předchozí bitvy byly jejich nálože podstatně silnější a v jejich skladech bylo dost munice na celé hodiny boje.

Čtyři tisíce duplikantských lodí, které mezitím proklouzly, napadl druhý a třetí svaz. Rhodan pozoroval dění z bezpečné vzdálenosti. Když viděl, že navzdory ohnivé přehradě vyplivuje situační transmitter stále nové duplikantské lodě, bylo mu jasné, že Mistři ostrovů sáhli do svých rezerv. Atlana napadlo totéž. Sedl si do křesla vedle Rhodana a oslovil ho:

„Poznali, co máme v úmyslu. Nechtěl bych být v kůži těch, kdo jsou odpovědní za ústup duplikantské flotily z oblasti transmitteru. Mistři ostrovů zřejmě nasazují svazy, které si dosud šetřili. Myslím, že jsou to invazní lodě, s kterými chtěli přepadnout Mléčnou dráhu.“

„Tedy elitní svazy. Jde do tuhého.“

Areshit nemůže se svými třemi tisíci lodí odrazit přes sto tisíc duplikantských. Kolik potřebujeme času?“

„Čtyři a půl minuty,“ oznámil velitel.

Rhodan se neklidně díval na obrazovky. Pozemské lodě, mezi nimiž bylo také devadesát těžkých strojů USO, se zoufale pokoušely zadržet nápor duplikantů, jejichž cílem byla zřejmě RA-VANA.

Ta zůstávala téměř bez pohybu, jen její hyperinmestron stále pracoval. Ke stabilizování antislunce bylo potřeba dvacet tři minuty. Na tom se nedalo nic změnit.

„Rudo - dejte se do toho. CREST III teď musí ochránit experimentální loď. Riskujte krátký lineární manévry! Jsme už od nich příliš daleko.“

Bitevní loď vyrazila. Rudo ji násilně převedl do lineárního prostoru, až se div nezbortila námahou. Jeho cílem byla RAVANA.

Po čtyřech vteřinách se obrovská kulatá loď vynořila z meziprostoru. Před ní se vznášela experimentální loď. Enriko Notami, velitel zaměřovací centrály, hlásil, že se objevilo malé kulaté těleso, osm metrů v průměru. Pravděpodobně pracovní loď Slunečních inženýrů.

„Nestarejte se o ni, není důležitá,“ křičel Rhodan do mikrofonu. „Ta nám nic neudělá. Jestli mají rozum, odletí z okolí transmitteru co nejrychleji.“

Rhodan navázal spojení s RAVANOU. Laan Tukesku se okamžitě ohlásil.

„Kolik času ještě potřebujete?“ ptal se Perry nervózně.

„Ještě tři a půl minuty, pane. Musíme udržet klidovou stabilitu, jinak by to všechno nebylo k ničemu. Antislunce rychle nabírá novou mikrohmotu. Měří v průměru už víc než čtrnáct milionů kilometrů. Pokud na tom nebudeme dál pracovat, může se roztrhnout.“

„Mohlo by se tu objevit několik lodí duplikantů, kterým se podařilo prorazit. Vy nemáte žádné ochranné štíty. Copak to nešlo je aktivovat?“

„Je to tak, pane. Záření z hyperinmestronu by zasáhlo naše vlastní pole. Nepokoušejte se proletět vlnovou frontou.“

Rhodan se nezmohl na odpověď. Na pravé i levé straně obou osamělých lodí se probořil vesmír. Na obrazovce se objevily četné eskadry duplikantů a mezi nimi obrovské lodě, měřící osmnáct set metrů v průměru.

CREST III na ně zahájila palbu ze všech děl. Na nalétající duplikanty chrlila jednu gigasalu za druhou. Nikdo nepočítal, kolik lodí bylo zničeno.

Do ochranného štítu CRESTU III udeřily první termovýstřely. Pak zaznamenal počítač záblesky od hlavní nepřátelských děl, přepnul na automatiku a ta s nasazením všech možností vyvedla CREST III z pole ohrožení. Tam, kde předtím byla CREST III, žhnuly teď fialové ohnivé míče. Když už to vypadalo, že RAVANA zanikne ve výhni záření, objevily se Areshitovy bitevní křižníky.

Lodě Solárního impéria uzavřely duplikantům cestu a na krátký čas je zdržely.

Rhodan zavolal RAVANU.

Když se ozval Laan Tukesku, zároveň zhaslo záření hyperinmestronu.

„Tady RAVANA. Ostřelování ukončeno! Obracíme.“

Než mohl Rhodan odpovědět, dala se RAVANA do pohybu. Nejvyšší rychlostí se vzdalovala z míst, kde se bojovalo, a náhle zmizela v lineárním prostoru.

Zůstalo po ní jen antislunce, které vytvořila. Jakou už předtím se přibližnou rychlostí světla řítilo ke třetí hvězdě. Za sedm minut se s ní srazí.

Atlan vyskočil a pospíchal do rádiové centrály. Rhodan jenom mlčky přikývl. Věděl, že nastala vhodná chvíle pro útek. Antislunce už nikdo nezastaví.

Atlan vzal do ruky mikrofon.

„Vlajková loď všem. Zastavte boj! Akce je skončena. Uchylte se do lineárního prostoru a leťte na určené shromaždiště. Příjem depeše nepotvrzujte, prostě odleťte. Upozorněte kapitány, kteří snad tento rozkaz nezachytili.“

Atlan opakoval výzvu pětkrát. Vzápětí se už její účinek ukazoval.

Pozemšťané nepřestali střílet, ale krkolomnými manévry se obraceli, zrychlovali a mizeli v lineárním prostoru. Jako poslední zmizela CREST III. Střelba ztichla.

Ještě minutu, a v centru mlhoviny Andromeda nastane katastrofa, kterou předpovídal profesor Kalup.

Nikdo nevěděl, kde je hlavní flotila maršála Tifflora. Přitom to bylo důležité, aby ho mohli varovat. Rozměry katastrofy byly bezvýznamné z hlediska vesmíru. Pro Druhou galaxii však byly tak mimořádné, že bylo rozumné ji co nejrychleji opustit.

Krvavě červené slunce před CRESTEM III změnilo barvu. Začalo se žhavit do žlutá, vybuchlo a stala se z něj nova.

Už se ani nedaly změřit energetické bouře, které řádily za stěnami lodí a namáhaly ochranné štíty.

CREST III se lineárním letem vzdálila dvacet světelných let od velkého transmitteru. Teprve teď se ukázalo, že je to příliš blízko.

Areshitovy lodě byly podle rozkazu na cestě domů. Po úspěchu akce chtěl Rhodan zabránit většímu soustředění lodí v jádru centra.

Jenom vlajková loď a RAVANA se ještě zdržely v blízkosti bezprostředního ohniska nebezpečí. Zvláště vědci na experimentální lodi chtěli pozorovat, jak jejich antislunce účinkuje.

A účinkovalo hrůzně! Už několik vteřin po srážce se třetí slunce šestiúhelníku proměnilo v novu. Než stačili pochopit mimořádnou rychlost procesu, zachvátil obrovský výlev energie také pět dalších sluncí a rovněž je donutil k reakci.

Velký transmitter Andromedy přestal existovat. Jenže duchové, které vyvolali vědci z RAVANY, se tím nespokojili.

V poloměru dvaceti světelných roků začala vybuchovat slunce. Stála tak blízko vedle sebe, že k řetězové reakci, jejíž možnost vědci nepřipouštěli, přece jen došlo.

Rádiové spojení s RAVANOU nebylo možné. Ani dlouhé vlny, které byly dosud relativně bez poruch, nefungovaly. Vypadalo to, že se celá Druhá galaxie promění v jedinou gigantickou novu a pohltí všechny život, který v ní existuje. Na CRESTU III vyhlásily počítače poplach. Když už štíty nestačily zvládat nápor sil, naskočily pomocné motory. Ani jejich proud nepřinesl podstatné zlepšení. V tomto kosmickém orkánu energie byl lidský výtvar nicotný.

Poslední nouzové opatření spočívalo v tom, že vyhnali samostatné motory dělových věží na nejvyšší výkon a jím posílili zelený ochranný štít.

RAVANA se zmítala jako list ve vichřici. Její povrch se klikatil blesky, pod nimiž se ztrácely výšlehy naplno běžících motorů.

Také CREST III se snažila získat rychlost potřebnou k přechodu do lineárního prostoru. Motory běžely naplno, a přece nemohly vyrvat obě mohutná tělesa ze zóny smrti.

Kolem CRESTU III začal hořet prostor. Výbuch šestiúhelníku se rozšířil asi na dva tisíce hvězd seskupených ve středu mlhoviny a vyvolal u nich řetězovou jadernou reakci. Na obrazovkách nebylo vidět nic než ohnivá stěna. Posádka CRESTU III pracovala mlčky. Muži bojovali o život, a to nebyla pro odborníky jako oni, příležitost k diskuzím.

Cart Rudo, Atlan a Rhodan usedli k nouzovým spínačům. Všechny manévry byly řízené přímo z můstku. Muži si připnuli ochranné přilby ke skafandrům a dorozumívali se vysílačkami s krátkým dosahem. Dokonce i v nich, uvnitř lodí, praskaly poruchy.

Atlan věnoval pozornost měření rychlosti lodí. Zvyšovala se žalostně pomalu.

Náhle vykřikl Melbar Kasom. Jeho výkřik ale zněl, jako by volalo padesát mužů sborem.

Atlan se ohlédl. Kasom ukazoval na panoramatickou obrazovku. RAVANA zmizela.

„Vybuchla?“ zeptal se Atlan s nepřírozeným klidem.

„ne, lineární manévr!“ křičel Kasom. „Vyšlo jí to. Tamhle vzadu to vypadá na pásmo klidu bez turbulencí. To zelené slunce ještě nereaguje, ale brzo začne.“

Rudo to slyšel také. Nezaváhal, strhl vrávorající CREST III z dosavadního kurzu a zamířil k zelené hvězdě. I na ní se už začaly projevovat první příznaky, které povedou k rychlému zvětšení objemu.

Rhodan zadržel dech. Turbulence se zmírnily a ochranné štíty nebyly tolik zatěžovány.

„Připraveni k manévru,“ uslyšel Atlanův hlas ve sluchátkách.

Stále rychleji se CREST III řítila k zelené hvězdě. Rudo čekal do posledního okamžiku. Až když proti CRESTU III vyrazily mohutné protuberance a ochranný štít se rozkmital stiskl Epsalan červený knoflík nouzové automatiky.

Rudá stěna ohně zmizela z obrazovek. CREST III se dostala do energeticky neutrální zóny mezi Einsteinovým vesmírem a 5D hyperprostorem.

Dokonce i sem doléhaly poruchy. Rozpadající se slunce zřejmě proměňovala část své energie v neutrální vlnění a vysílala je do librační zóny.

Nikdo se o to nezajímal. Solární vlajková loď se řítila dál a za několik minut překonala vzdálenost, která musely postačit k její záchraně.

Rhodan už nechtěl nic riskovat. Teprve deset tisíc světelných roků od centra vyvedl CREST III zpátky do Einsteinova prostoru a všemi prostředky zvyšoval rychlost, aby loď připravil k dalšímu lineárnímu letu.

Na obrazovkách se třpytil střed mlhoviny docela normálně. Světlo sem ještě nedoletělo. Jenom superrychlé zaměřovače hmoty hlásily, že bezpočet sluncí se stal jedinou obrovskou novou. Tu a tam už některé hvězdy začínaly vysílat podezřele mocné protuberance. Tefrody ani duplikanty nebylo nikde vidět.

Rhodan vstal a odklopil svou přílbu. Obličej jeho mužů byly bledé a napjaté.

„Ještě jednou jsme měli štěstí," řekl

Perry do rozhlasu. „Co vidíte na obrazovkách, je už konec začátku, ale není to začátek konce. To musím zdůraznit. Byli jsme dost lehkomyšní na to, abychom přistoupili na Kalupovo přání a počkali v blízkosti šestiúhelníku na výsledek jeho pokusu. Kdo tam zůstal ještě teď, je ztracený. Hustě stísněné hvězdokupy vlastně ani jinou možnost nedávaly. Jak vidíte, jsou napadeny i velmi vzdálené hvězdy. ty ovšem ne-vybuchnou, ale po krátkém čase zase získají zpět svou stabilitu. Wieszoldův efekt se vybouřil už explozí třetí hvězdy v šestiúhelníku. Co následovalo, nemělo už nic společného s naším nábojem antihmoty. To byl jen počáteční impuls. je mi líto, že jste museli projít takovým peklem. Mým úmyslem bylo jen zničit velký transmitter. Pravděpodobně zanikly mnohé planety v centru. Doufám, že na nich nebyl život."

Rhodan si přejel hřbetem ruky po čele. Nepřítomně se zadíval na ruku mokrou od potu a pak si ji otřel do kombinézy.

„To opravdu doufám," dodal.

Šel pryč, aniž se ohlédl. Muži mlčeli, dokud neopustil můstek.

Plukovník Cart Rudo měl pocit, že by teď měl něco říct. Zkáza, kterou způsobila RAVANA s pomocí CRESTU III, byla mnohem větší, než se předpokládalo. Energetické bouře se už teď proháněly celou Andromedou. Byly to impulzy s nadsvětelnou rychlostí, rozeznatelné všude tam, kde k tomu byly přístroje.

Primitivní bytosti to poznaly jen podle toho, že se jejich mateřské sluce zbarvilo a začalo vydávat víc světla a záření.

Lidé, tvorové podobní lidem a zvířata instinktivně vyhledali úkryt. Bude trvat hodiny, než se hvězdy v Druhé galaxii uklidní.

Atlan také odešel z můstku. Melbar Kasom se k němu beze slova přidal.

Když došli k ochozu v obvodu kulovité lodě, znásobilo se hřmění impulzních motorů.

„Rudo startuje," řekl Kasom stísněným hlasem. „Pane, to bylo o chlup."

„Ještě tři minuty, a loď by šla ke všem čertům," přiznal Atlan. „S tím musíme počítat, když se pleteme Tvůrci do řemesla. Kasome podobného experimentu bych se už nikdy neodvážil. Taky už k něčemu podobnému nikdy nedám souhlas. Pojd'te, Rhodan nás potřebuje."